

ปีการศึกษา 2535

การวัดและวิเคราะห์ค่ากรดเบส
measure and analysis pH

โดย

ที่ื่อนักศึกษา

นายพิทักษ์ เรืองสุขศรีวงศ์ รหัส 321212

ที่ื่อนักศึกษา

นายศิเวษณ์ ชนะวัฒน์สีจจะเสวี รหัส 321336

อาจารย์ที่ปรึกษา

ชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา T

อาจารย์วิชา ทิพย์สุวรรณพร

ปริญญาโท ประจำปีการศึกษา..... ๒๕๖๕

ภาควิชา.....

คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
เรื่อง..... การวัดและวิเคราะห์ต้นทุนค่าแรงคน

ผู้จัดทำ.....

1.....

2.....

..... อาจารย์ที่ปรึกษา
(..... วิชา ทฤษฎีวงจรไฟฟ้า)

การวัดและวิเคราะห์ค่ากรดเบส

พิชัย เรืองสุขศรีวงศ์

ศิษย์ ณะวัฒน์สังจะเสวี

อาจารย์วิทยา ทิพย์สุวรรณพร อาจารย์ที่ปรึกษา

ปีการศึกษา 2535

บทคัดย่อ

ในปริญานพนธ์ฉบับนี้จะกล่าวถึงการวิเคราะห์และควบคุมระดับค่า pH โดยควบคุมที่ การเติมปริมาตรของสารเคมีที่ใช้เป็นตัวควบคุมระดับค่ากรดเบส ให้กลับเข้าไปสู่ช่วงที่ ต้องการควบคุม ซึ่งค่าที่ได้จะนำไปวิเคราะห์บันทึกข้อมูลเพื่อวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลง โดยแบ่งการทำงานของเครื่องมือออกเป็น 2 ส่วนใหญ่ ๆ คือ ส่วนของการวัดค่าความเป็น กรดเบส (pH meter) และ ส่วนเชื่อมต่อกับไมโครคอมพิวเตอร์

ในส่วนของการวัดค่าความเป็นกรดเบสนั้น จะใช้อิเล็กโตรดเป็นตัววัดสัญญาณจาก สารละลาย แล้วทำการขยายสัญญาณที่เข้ามาเนื่องจากค่าสัญญาณที่รับเข้ามาจากอิเล็กโตรด มีค่าต่ำมาก จากนั้นนำสัญญาณที่รับมาแปลงสัญญาณ จากสัญญาณอนาล็อก (Analog) เป็นดิ จิตอล (digital) เพื่อที่จะเป็นข้อมูลส่งเข้าไปในคอมพิวเตอร์ คอมพิวเตอร์จะทำการ วิเคราะห์ข้อมูล และแสดงกราฟการเปลี่ยนแปลงระดับค่า pH ต่อปริมาณสารที่เติมเข้าไป เพื่อใช้เป็นแนวทางในการควบคุม

measure and analysis pH

Pichai Ruangsuksriwong

Siwate Thanawatsatchaseri

Vittaya Tipsuwanporn Advisor

1992

Abstract

This thesis is about how to analyze and control pH level. There are two parts in this project: pH meter , using IBM PC to analyze and control.

First electrode detects free H^+ in the solution. We make a circuit which receive the signal from electrode and display the pH level, then the signal is converted from analog signal to digital signal by analog to digital converter. Now the computer knows the pH level. Finally the computer will analyze and plot graph that show pH level and volume of solution.

สารบัญ

บทที่ 1	บทนำ.....	1
บทที่ 2	ทฤษฎีและหลักการ.....	3
บทที่ 3	การคำนวณและการสร้าง.....	35
บทที่ 4	การทดลองและผลการทดลอง.....	50
บทที่ 5	สรุปผลการทดลอง.....	56

ภาคผนวก

กิตติกรรมประกาศ

หนังสืออ้างอิง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

ในปัจจุบันอุตสาหกรรมได้มีการทางด้านอุตสาหกรรมเคมีได้เจริญเติบโตมาพร้อมกับเทคโนโลยีที่ได้พัฒนาขึ้นเรื่อย ๆ ทุกวัน ระบบเครื่องมือวัดและควบคุมที่ได้พัฒนาขึ้นมา มีความถูกต้องแม่นยำในการทำงานมากขึ้นเรื่อย ๆ ในส่วนของพัฒนาระบบเครื่องมือวัดจะต้องมีการวิเคราะห์ให้มีความผิดพลาดน้อยที่สุด เพื่อที่จะสามารถนำไปใช้งานได้ดีที่สุด ถูกต้องที่สุด

ในส่วนของโครงการ (project) 1 และ 2 นี้ เป็นการนำงานเกี่ยวกับงานทางด้านการควบคุม, วิเคราะห์และวัดความเป็นกรดเบส โดยในส่วนที่ควบคุมจะมีค่าจะทำได้ โดยมีเงื่อนไขในการควบคุมเบื้องต้นดังนี้คือ ถ้า pH มีค่า pH ไม่อยู่ในช่วงที่เราต้องการคือ

1. ถ้ามีค่า pH ต่ำกว่าที่เราต้องการแก้ไขโดยการเติมเบสลงไป

2. ถ้ามีค่า pH สูงกว่าที่เราต้องการแก้ไขโดยการเติมกรดลงไป

การซึ่งตั้งจากระดับ pH ที่ต้องการ ถ้าระดับ pH ที่วัดได้แตกต่างกับระดับ pH ที่ตั้งไว้เกินกว่าที่กำหนด controller ก็จะควบคุมให้ valve ปล่อยสารเคมีลงไป ใน Solution จนถ้าระดับ pH ที่วัดได้ไม่แตกต่างกับระดับ pH ที่ตั้งไว้

ในการทำ pH คอมโทรล เราจะต้องทราบค่า pH ก่อน จึงต้องมีส่วนที่เป็น pH มิเตอร์ในการวัดก่อน ซึ่งจะช่วยให้ผู้ใช้สามารถทราบค่า pH ของสารละลายขณะนั้น

การวัดค่า pH อย่างคร่าว ๆ อาจจะใช้ pH อินดิเคเตอร์ โดยเปลี่ยนสีของกระดาษที่ pH ต่างๆ แต่เมื่อต้องการให้ได้ค่า pH ที่มี ความถูกต้องมากยิ่งขึ้นจึงมีการสร้างเครื่องมือที่ใช้วัดค่า pH โดยละเอียดขึ้นมา ก็คือ pH มิเตอร์ pH มิเตอร์เป็นเครื่องมือวัดที่ใช้สำหรับวัดค่ากรดและเบส เพื่อให้ทราบค่าที่เป็นตัวเลขที่แน่นอนโดยสถานะกลางจะมีค่า pH 7.00 และ กรดจะมีค่า pH ในอยู่ระหว่าง 0-7.00 และเบสจะมีค่า pH อยู่ในระหว่าง 7.00-14.00 ประโยชน์โดยทั่วไปแล้ว pH มิเตอร์ จะใช้วัดค่าความเป็นกรดเบสเมื่อต้องการที่จะทราบว่าสารที่ต้องการวัดมีค่า pH เท่าไร ตัวอย่างเช่น การหา pH ในเพื่อใช้ในการติเตอรชั่นหรือในการหาสารละลายบัฟเฟอร์ เป็นต้น ในโรงงานอุตสาหกรรมจำเป็นต้องมี เพราะในปัจจุบันกฎหมายได้กำหนดเอาไว้

ประโยชน์ของ pH คอมโทรลก็จะมีประโยชน์ในการควบคุมระดับค่า pH โดยส่วนใหญ่มักจะ
มีใช้ในโรงงานอุตสาหกรรม เช่นโรงงานอุตสาหกรรมประเภทกระดาษซึ่งจำเป็นต้องใช้ทั้ง
กรดและเบสในการฟอกสีของกระดาษ . โรงงานอุตสาหกรรมประเภทอุตสาหกรรมอา
หารแทบทั้งสิ้นเพื่อที่จะสามารถควบคุมค่า pH ไม่ให้เปลี่ยนเนื่องจากถ้าเกิดการเปลี่ยน
แปลงแล้วจะเป็นผลให้อาหารเกิดการเน่าเสียได้และอื่น ๆ เช่นบ่อเลี้ยงสัตว์น้ำทะเลซึ่งจำ
เป็นจะต้องมีการควบคุม pH เนื่องจากค่า pH มีผลต่อออกซิเจนในน้ำ ปริมาณความเข้มข้น
ของเกลือที่มีอยู่ในน้ำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

ทฤษฎีและหลักการ

หลักการทํางานของ pH อิเล็กโตรด

pH อิเล็กโตรด ประกอบด้วยส่วนสําคัญ 2 ส่วน คือ

อิเล็กโตรด แบบแก้ว ทำหน้าที่คล้ายกับแหล่งจ่ายไฟขนาดเล็ก จะมีค่าโวลต์เปลี่ยนแปลงไปตาม pH ของสารละลายที่จุ่มเข้าไป ซึ่งโวลต์ที่เกิดขึ้นจากปรากฏการณ์ดังรูปโวลต์ ที่เกิดขึ้นจาก อิเล็กโตรด แบบแก้ว เกิดจากการเคลื่อนที่ของไอออนไฮโดรเจนอิสระ และ ค่าของ E_0 จะถูกสมมุติให้มีค่าเท่ากับ 0 เมื่อ pH เท่ากับ 0 อิเล็กโตรด อังอิงจะทำหน้าที่คล้ายกับแหล่งจ่ายไฟเหมือนกัน แต่ไม่เหมือนกับ pH อิเล็กโตรด

อิเล็กโตรด อังอิง มีส่วนประกอบซับซ้อนที่สุดในการวัดค่า pH ในการใช้งานเมื่อการวัดค่า pH เกิดปัญหาขึ้นต้นเหตุของปัญหา 70 % มักจะเกิดจากอิเล็กโตรด อังอิง อิเล็กโตรด อังอิง ประกอบด้วยส่วนประกอบหลัก 3 ส่วน คือ อุปกรณ์ภายใน (สาย Ag ซึ่งเคลือบด้วย $AgCl$ หรือสาย Pt ซึ่งถูกเคลือบด้วยสารประกอบ คาลอเมล (Hg_2Cl_2), สารละลายที่ใช้เติม, จุดเชื่อมที่สารละลายที่เติมสามารถซึมผ่าน อิเล็กโตรด ได้

เพื่อที่จะเข้าใจหน้าที่ของ อิเล็กโตรด อังอิง โดยให้คิดว่าเป็นการวัด โวลเตจของแบตเตอรี่ ด้วย โวลต์มิเตอร์ เราจะไม่สามารถวัด โวลเตจ ได้ ถ้าขั้วหนึ่งของแบตเตอรี่ ไม่ได้ต่อเข้ากับมิเตอร์ ฉะนั้นต้องต่อขั้วทั้ง 2 ขั้วเข้ากับมิเตอร์จึงจะสามารถอ่านค่าได้

pH อิเล็กโตรด จะเปรียบเสมือน แบตเตอรี่ ในตัวอย่างนี้ สายภายใน pH อิเล็กโตรด จะต่อเข้ากับขั้วของ มิเตอร์

อิเล็กโตรด อังอิง เปรียบเป็นเหมือนขั้วที่เหลือของ มิเตอร์ ซึ่งจะทําให้วงจรทํางานสมบูรณ์และสามารถวัดค่า โวลเตจ ที่เกิดขึ้นหรือเปลี่ยนแปลงที่ pH อิเล็กโตรด ได้ ในความเป็นจริง pH อิเล็กโตรด และ อิเล็กโตรด อังอิง ถูกจุ่มลงไปในการละลายโดยสารละลายที่เติมใน อิเล็กโตรด อังอิง จะไหลเข้าไปในสารตัวอย่าง เข้า pH อิเล็กโตรด เป็นอันว่าครบวงจร ถ้า อิเล็กโตรด ทั้ง 2 ไม่ได้จุ่มในสารเดียวกันก็จะใช้ไม่ได้โวลเตจที่วัดได้ในระบบจะเหมือนกับการอ่านค่าการเปลี่ยนแปลงของ pH ซึ่งจะ

เป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดของปัญหาในการวัดค่า pH

วงจรขยายสัญญาณ

โวลเตจที่มาจากอิเล็กโตรด จะเข้าสู่วงจร ขยายสัญญาณ โดยผ่านสาย BNC ซึ่งเป็นสายที่ใช้เชื่อมระหว่าง อิเล็กโตรด กับ วงจร ขยายสัญญาณ ในส่วนที่เกิดจากการที่ โวลเตจ ที่เข้ามาอาจจะผิดพลาด ทั้งนี้เนื่องจากอุณหภูมิจะเป็นตัวสำคัญที่ทำให้เกิดความผิดพลาด

ผลของอุณหภูมิ

pH อิเล็กโตรด จะขึ้นกับ อุณหภูมิ และควรที่จะชดเชยค่าความผิดพลาดที่เกิดจากอุณหภูมิในวงจร pH มิเตอร์ ได้โดยใช้สมการของ Nennst equation

$$E = E_x + 2.3 RT_k \log(a_x) / nF$$

E_x = ค่าคงที่ซึ่งขึ้นกับค่า อิเล็กโตรด อ้างอิง

R = ค่าคงที่

T_k = อุณหภูมิ (K)

n = ประจุไอออน

F = ค่าคงที่

สำหรับการวัด pH เราจะสนใจ H^+

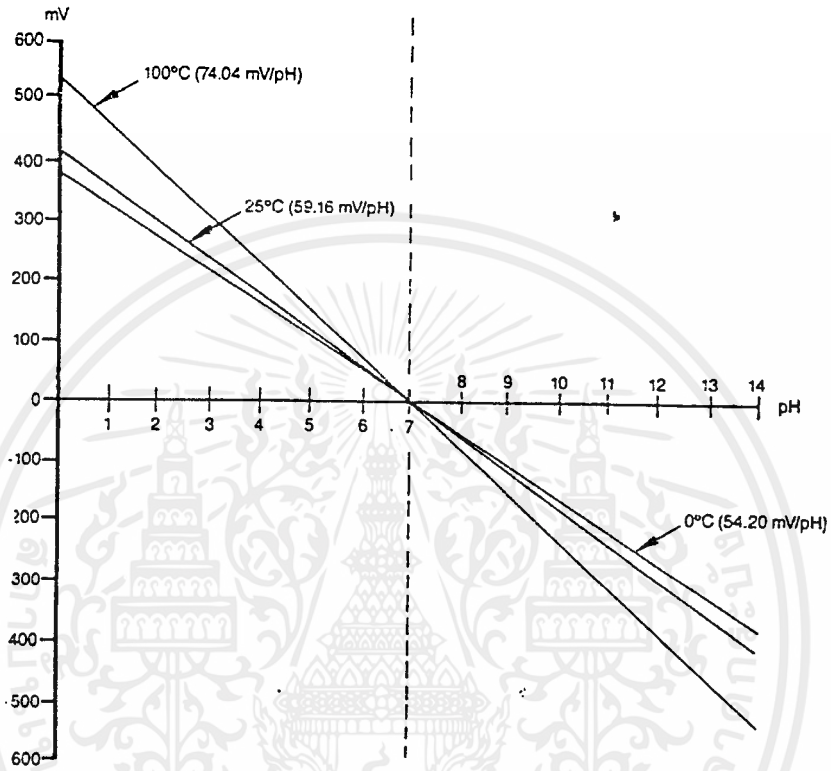
$$2.3 RT_k / nF = 59 \text{ mV}$$

เมื่อ $n = 1$ และ $T = 25 \text{ C}$

$$E = E_x - 1.98 T_k \text{pH}$$

การเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิของสารละลายจะเปลี่ยนค่า โวลเตจเอาท์พุทของ กราฟ pH อิเล็กโตรด ตามสมการของ Nennst equation

การเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากอุณหภูมิจะเปลี่ยนแปลงโดยเปลี่ยนแปลงเป็นกราฟเส้นตรง ฉะนั้นเราจะต้องออกแบบ ในส่วนที่จะต้องชดเชยค่า ออฟเซ็ท ที่เกิดขึ้นจากอุณหภูมิ

รูปที่ 1 กราฟแสดงค่าศักดาไฟฟ้าที่ pH ต่างๆ

รูปต่อไปนี้จะแสดงค่าของ โวลเตจ ที่เปลี่ยนไป ที่อุณหภูมิ 100 C , 25 C และ 0 C จากรูป สไลด์ 3 เส้น ที่ pH 7 จะมี โวลเตจ เท่ากับ 0 mV เท่ากัน เมื่อการทำงานอยู่ใกล้ ๆ 7.00 pH ก็ไม่จำเป็นที่จะต้องชดเชยอุณหภูมิ อย่างไรก็ตามถ้า pH มีค่าต่างจาก 7.00 มาก ๆ เช่น pH 3.0 หรือ pH 11.0 เมื่ออุณหภูมิเปลี่ยนไป 15 C จะทำให้เกิดค่าความผิดพลาดขึ้น 0.2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากการวิเคราะห์จะให้ความผิดพลาดที่เกิดขึ้นเท่ากับ $0.03 \text{ error /pH unit /}10 \text{ C}$
การชดเชยอุณหภูมิมีอยู่ 2 แบบ คือ การวัดแบบ ปรับมือ หรือ อัตโนมัติ
แบบ pH มิเตอร์ ปรับมือ จะทำการเซ็ทค่าอุณหภูมิไว้โดยประมาณ
แบบ ชดเชยอุณหภูมิอัตโนมัติ (ATC) จะมีสัญญาณจากอุณหภูมิที่เปลี่ยนไปส่งไปที่ pH
มิเตอร์ ซึ่งจะทำได้ค่า pH ที่วัดมีความถูกต้องยิ่งขึ้นไปอีก ในการชดเชยอุณหภูมิใน
โครงการนี้ใช้ แบบ ปรับมือ

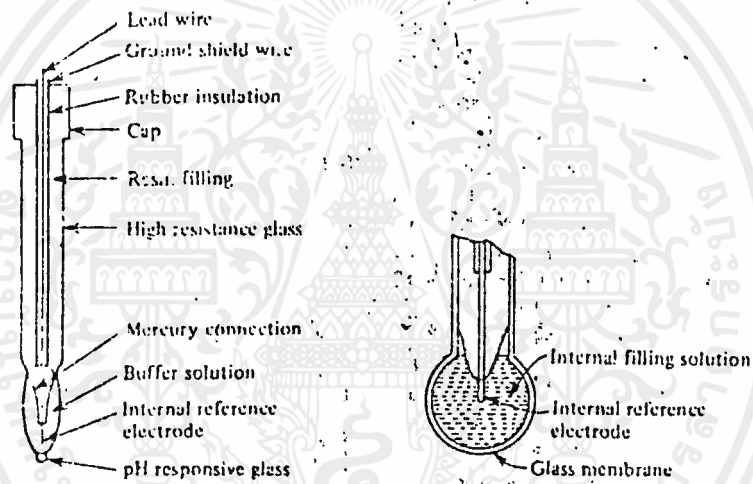
เมื่อ โวลเตจ ที่เข้ามาเป็น 0 mV ในตัว อิเล็กโตรด หรือในวงจรอาจจะมีค่าออฟเซ็ท
เกิดขึ้นทำให้ต้องปรับค่า สอบเทียบ เพื่อชดเชยค่า ออฟเซ็ท ที่เกิดขึ้นโดยจะต้องปรับให้
จอ แสดงผลเท่ากับ 7.00 pH

เมื่อวัด 4.00 pH และ 10.00 pH ในตัว อิเล็กโตรด อาจจะมีค่า ออฟเซ็ทไม่
เหมือนกันในแต่ละตัว และ อิเล็กโตรด เมื่อใช้ไปนาน ๆ ก็มีการเสื่อมสภาพ ทำให้
ต้องปรับค่าสโลป เพื่อชดเชยค่า ออฟเซ็ท ที่เกิดขึ้นโดยปรับให้ ส่วนแสดงผล
เท่า 4.00 และ 10.00 pH ตามลำดับ ซึ่งแล้วแต่การใช้งาน
วงจรแปลงสัญญาณอนาลอกเป็นดิจิตอล และ ส่วนแสดงผล (Display)
วงจร A/D จะรับสัญญาณมาจาก เอาท์พุท ที่มาจากวงจรขยาย ซึ่งเป็นสัญญาณอนาลอก
แปลงเป็นสัญญาณดิจิตอล และนำสัญญาณที่แปลงแล้วไปแสดงผลบนจอ LCD

ในส่วนของอิเล็กโทรด จะมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ขั้นที่ใช้สำหรับวัด pH (กราสอิเล็กโทรด for pH measurement)

ขั้นที่กลาสที่ใช้วัด pH ของสารละลายมีลักษณะดังรูปข้างล่าง สารละลายอิเล็กโทรไลต์ที่บรรจุอยู่ภายในคือ กรดเกลือ HCL และมีขั้ว Ag/AgCL เป็นขั้วอ้างอิงภายในเพื่อทำให้สามารถต่อเซลล์ได้ครบวงจรศักย์ไฟฟ้าของขั้วเซลล์ขึ้นกับความเข้มข้นของ HCL ที่อยู่ภายนอก โดยมีกลาสเมมเบรนเป็นตัวกั้นระหว่างสารละลาย HCL ภายนอกและภายใน

ขั้วกลาสสำหรับวัด pH

รูปที่ 2 รูปแสดงกลาสอิเล็กโทรดที่ใช้ในการวัดค่า pH

เมื่อต้องการวัด pH ของสารละลายต้องใช้ขั้วกลาสเป็นตัวชี้บอก และขั้วคาโลเมลล์เป็นตัว
เป็นขั้วอ้างอิง จุ่มลงในสารละลายที่ต้องการวัดค่า pH แล้วต่อเข้ากับเครื่อง pH มิเตอร์
 $Ag/AgCl(sat'd)$, $[Cl^-] = 1.0 F$, $[H_3O^+] = a / Glass$ เมมเบรน /

$$[H_3O^+] = a // SCE$$

จากสัญลักษณ์ของเซลล์ข้างต้นแสดงว่า ใช้ขั้วอ้างอิง SCE เป็นขั้วแคโทด ศักย์ไฟฟ้า
ที่เกิดขึ้นภายในเซลล์มีค่าดังนี้

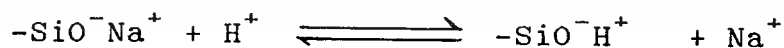
$$E_{cell} = E_{SCE} - E_{Ag/AgCl} + E_{,} + (V_2 - V_1) \dots\dots\dots (1)$$

$E_{,}$ คือ ศักย์ไฟฟ้าที่รอยต่อของสารละลายระหว่างขั้ว SCE กับสารละลาย
ที่ต้องการวิเคราะห์

V_2 คือ ศักย์ไฟฟ้าที่รอยต่อระหว่างกลาสเมมเบรนกับสารละลาย $[H_3O^+]$
ที่ต้องการวิเคราะห์ (a_1)

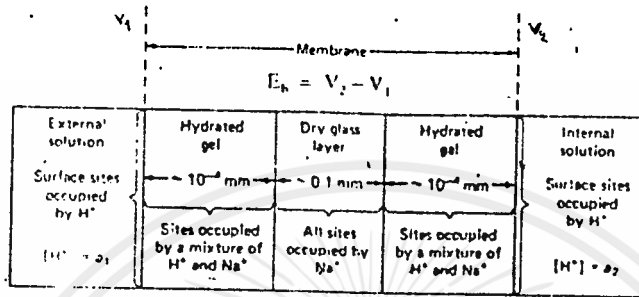
V_1 คือ ศักย์ไฟฟ้าที่รอยต่อระหว่างกลาสเมมเบรนกับสารละลาย $[H_3O^+]$
ที่อยู่ในกลาส (a_2)

เนื่องจาก E_{SCE} , $E_{Ag/AgCl}$ และ $E_{,}$ เป็นค่าคงที่ ดังนั้น ศักย์ไฟฟ้าของเซลล์
จะมีค่าเท่าไรนั้น ขึ้นกับค่าความต่างศักย์ระหว่าง V_2 กับ V_1 ค่า V_2 กับ V_1 จะมีค่าเป็น
เท่าไรนั้นขึ้นกับ pH ของสารละลาย เพราะเกิดการแลกเปลี่ยน H^+ ที่ผิวของกลาสเมม-
เบรน โดยทั่วไปกลาสเมมเบรนจะประกอบไปด้วย Na_2O และ SiO_2 ซึ่งที่ผิวของกลาสจะ
ประกอบด้วย ซิลิเกตกรุปที่รวมตัวกับโซเดียมไอออน ($-SiO^-Na^+$) เมื่อนำขั้วกลาสเมม-
เบรนมาแช่ไว้ในสารละลาย จะทำให้ผิวเมมเบรนถูกไฮเดรต เมื่อขั้วถูกไฮเดรตแล้ว
สามารถเกิดการแลกเปลี่ยนไอออนระหว่าง Na^+ และ H^+

ไอออนอื่นๆ ก็จะสามารถแลกเปลี่ยนไอออนกับ Na^+ ได้เช่นเดียวกัน แต่เนื่องจาก
การแลกเปลี่ยนกับ H^+ มีค่าสมดุลของปฏิกิริยาสูงมากจึงทำให้ผิวของกลาสที่อยู่ในรูปของ
กรดซิลิซิกเกือบทั้งหมด นอกเสียจากว่าในสารละลายจะมีฤทธิ์เป็นเบสที่มีความเข้มข้นของ
ไฮดรอกไซด์ไอออนในสารละลายกับไอออนที่ผิวของกลาสเมมเบรนที่ถูกไฮเดรต

ในทำนองเดียวกัน กลาสเมมเบรนด้านในที่สัมผัสกับสารละลายภายในจะเกิดศักย์ไฟฟ้า V_2 ขึ้น แสดงว่าที่ผิวทั้งสองของกลาสเมมเบรนจะเกิดศักย์ไฟฟ้าขึ้น ซึ่งความต่างศักย์ไฟฟ้าขึ้น ซึ่งความต่างศักย์ระหว่าง V_2 กับ V_1 นี้เรียกว่า Boundary potential (E_b)

รูปที่ 3 รูปแสดงโครงสร้างของกลาสเมมเบรนที่ถูกไฮเดรต

เมื่อศักย์ไฟฟ้า V_1 และ V_2 เกิดขึ้นได้เนื่องมาจากปฏิกิริยา

จึงแสดงได้ว่าศักย์ไฟฟ้าจะขึ้นกับค่าแอกติวิตีของไฮโดรเจนไอออนตามหลักของเทอร์โมไดนามิกส์ คือ

$$V_1 = J_1 - (2.303RT/F) \text{Log} (a_1'/a_1) \dots \dots \dots (2)$$

$$V_2 = J_2 - (2.303RT/F) \text{Log} (a_2'/a_2) \dots \dots \dots (3)$$

a_1 และ a_2 คือ ความเข้มข้นของไฮโดรเจนไอออนของสารละลายภายนอกและภายในตามลำดับ

a_1' และ a_2' คือ ความเข้มข้นของไฮโดรเจนไอออนในชั้นของไฮเดรตเจลที่ผิวของกลาสแต่ละข้าง

ถ้าผิวของกลาสทั้ง 2 มีขนาดเท่ากัน จะได้ a_1' เท่ากับ a_2' นั่นคือ

$$E_b = V_2 - V_1 = J_2 - J_1 + (2.303RT/F) \text{Log}(a_2/a_1)$$

เพราะว่า J_1, J_2 และ a_2 มีค่าคงที่ นั่นคือ

$$E_b = V_2 - V_1 = \text{constant} + (2.303RT/F) \log (1/a_1) \dots\dots\dots(4)$$

แทนค่าสมการ (4) ลงในสมการที่ (1)

$$E_{cell} = E_{Ag/AgCl} - E_{SCE} + E_s + \text{constant} + (2.303 RT/F) \log(1/a_1) \dots\dots\dots(5)$$

ค่า E_{SCE} , $E_{Ag/AgCl}$ และ E_{cell} เป็นค่าคงที่ ซึ่งรวมกันเท่ากับ k

$$\text{ดังนั้น } E_{cell} = k + (2.303RT/F) \text{Log} (1/a_1)$$

ในเมื่อ $(2.303RT/F) = .0591$, $\log(1/a_1) = \text{pH}$ ของสารละลายที่อยู่ภายนอก

$$E_{cell} = k + .0591\text{pH} \dots\dots\dots(6)$$

$$\text{pH} = (E_{cell} - k)/0.0591 \dots\dots\dots(7)$$

ค่า k คือ ค่าคงที่ที่สามารถคำนวณได้จากการวัดค่าไฟฟ้าของสารละลายมาตรฐานที่ต้องการทราบค่า pH ที่แน่นอน

$$k = E_{cell(Std)} - .0591 \text{pH}_{(Std)} \dots\dots\dots(8)$$

แทนค่า k ลงในสมการที่ (6) เพื่อหาค่า pH ของสารละลายตัวอย่าง

$$\text{pH}_{(unk)} = \text{pH}_{(Std)} + (E_{cell(unk)} - E_{cell(Std)})/0.0951 \dots\dots(9)$$

การพิจารณาสูตรเพื่อคำนวณหาค่า pH จากการวัดศักย์ไฟฟ้าของเซลล์ตามสมการต่างๆข้างบนนี้ พิจารณาจากการใช้ขั้ว SCE เป็นแคโทดและขั้วกลาสเมมเบรนเป็นแอโนด แต่ถ้าพิจารณาในทางกลับกันคือให้ SCE เป็นขั้วแอโนดและขั้วกลาสเป็นขั้วแคโทดจะได้

$$E_{cell} = E_{Ag/AgCl} - E_s + (V_1 - V_2)$$

ในทำนองเดียวกันกับสมการที่ (4) จะได้

$$V_1 - V_2 = \text{constant} + (2.303RT/F) \log a_1$$

ซึ่งทำให้สามารถหาค่าศักย์ไฟฟ้าของเซลล์ได้ดังนี้

$$E_{cell} = Q - .0591 \text{pH} \dots\dots\dots(10)$$

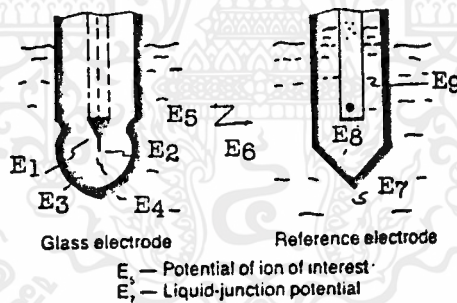
ดังนั้นในการคำนวณจะใช้สมการที่ (5) หรือ (10) ต้องขึ้นอยู่กับว่าการทดลองนั้นใช้
ขั้วชนิดใดเป็นแคโทดหรือแอโนด ซึ่งโดยปกติแล้วในการวัดค่า pH ของสารละลายจะใช้
ขั้ว SCE เป็นแคโทด จึงจะทำให้เซลล์เกิดเป็นเซลล์กัลวานิก

ขั้วกลาสที่นำมาใช้ในการวัดค่า pH ของสารละลาย สามารถรับความรู้สึกต่อสารละลาย
ได้ไว และเปลี่ยนเป็น pH ได้อย่างรวดเร็ว เพื่อรับค่าให้อ่านได้ถูกต้อง เมื่อสารละลาย
เป็นสารละลายบัฟเฟอร์ ถ้าสารละลายไม่ใช่สารละลายบัฟเฟอร์ขั้วจะได้ค่าความรู้สึกต่อค่า
pH นั้นช้า ต้องใช้เวลาพอสมควรจึงจะอ่านค่า pH ได้ถูกต้อง

เมื่อต้องการนำขั้วมาใช้วัดค่า pH แต่ละครั้งต้องล้างด้วยน้ำกลั่นหลายๆครั้ง แล้วล้างตาม
ด้วยสารละลายที่ต้องการวัดค่า pH (rinse) จากนั้น จึงค่อยอ่านค่า pH เมื่อขั้วกลาส
จุ่มอยู่ในสารละลาย สารละลายที่ไม่มีคุณสมบัติเป็นสารบัฟเฟอร์เมื่อต้องการวัด pH ควร
ทำการคนสารละลายนั้นแรง ๆ ขั้วกลาสสำหรับวัดค่า pH สามารถนำมาใช้ได้สะดวก มีสิ่ง
รบกวนน้อยกว่าการใช้ขั้วชนิดอื่น ๆ และมีราคาที่ไม่แพง สารประเภทที่เป็นตัวออกซิไดซ์
หรือตัวรีดิวซ์ โปรตีน และ ก๊าซ ไม่สามารถรบกวนการวัดค่า pH โดยใช้ขั้วกลาสได้ ใน
ทางอุตสาหกรรม การผลิตขั้วเพื่อใช้ในการวัดค่า pH ของสารละลาย เขาได้นำขั้ว
บอกและอ้างอิงมาบรรจุอยู่ในหลอดเดียวกัน ทำให้มีลักษณะเหมือนเป็นขั้วเดียวกัน

pH อิเล็กโทรด

ในระบบจะมี โวลเตจ ที่เกิดขึ้นอยู่ 9 ค่าและภายใน อิเล็กโทรด จะเป็นสาย Ag ที่เคลือบด้วย (AgCl) E_1 เป็นโวลเตจที่เกิดขึ้นระหว่างสาย กับสารละลาย E_9 เป็นโวลเตจที่เกิดขึ้นที่ผิวด้านในของ Glass และ E_2 เป็น โวลเตจ ที่รอบ ๆ กราสมเมมเบรน ซึ่งเรียกว่า asymmetry potential โวลเตจ ที่ผิวด้านนอกของ อิเล็กโทรด, โวลเตจ ระหว่าง pH อิเล็กโทรด และ อิเล็กโทรดอ้างอิง และ โวลเตจ อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ ศักดาที่จุดต่อกับของเหลว ที่จุดนี้ซึ่งใช้เติมสารละลายใน อิเล็กโทรดอ้างอิง คือ E_7 โวลเตจ ระหว่างผิวด้านในของ อิเล็กโทรดอ้างอิง และสายโลหะซึ่งต่อกับ สารละลาย ที่เติมภายใน อิเล็กโทรด อ้างอิง และสายโลหะซึ่งต่อกับสารเติมภายใน อิเล็กโทรด อ้างอิง และแน่นอนว่ามี โวลเตจ อื่น ๆ อีกที่ผิวของสายต่อ (E_9)

รูปที่ 4 รูปแสดงค่าศักดาไฟฟ้าที่เกิดที่อิเล็กโทรด

เมื่อทำการวัดค่า pH โวลเตจทุกตัวจะคงที่ ยกเว้น โวลเตจ บนผิวด้านนอกของ pH อิเล็กโทรด ถ้าไม่เช่นนั้น การวัดค่า pH ก็จะผิดแน่นอน ฉะนั้นกล่าวได้ว่า pH อิเล็กโทรด ให้ค่าโวลเตจที่เปลี่ยนแปลงได้ให้ pH มิเตอร์

ข้อพิจารณา

คำอธิบาย

ขนาด อิเล็กโตรด

อิเล็กโตรด ที่นำมาใช้จะมีรูปร่างและความยาวของกระเปาะมี ขนาดเหมาะสมกับการใช้งานในแบบต่าง ๆ ดังนี้ เช่น การวัดทั่วไป การทดสอบหลอดในพื้นผิวปกติ หรือในพื้นผิวที่มีความชัน

แบบของตัวอย่าง

ถ้าตัวอย่างที่นำมาทดสอบทำปฏิกิริยากับตัว เปรียบ เทียบ Ag/AgCl เราจะใช้ คาโลเมล หรือตัวเปรียบเทียบแบบคู่ เมื่อเกิดข้อสงสัยขึ้นแบบตัวเปรียบเทียบแบบคู่มักจะถูกนำมาใช้งาน (พิจารณาเฉพาะแบบหัวของเหลว)

แบบหัวของเหลว

หัวเซรามิก หรือ เทพล่อน จะสามารถใช้งานได้เกือบทุกงาน โดยตัวเปรียบเทียบต่าง ๆ มีดังต่อไปนี้

เซรามิกแบบ เข้ม ใช้กับงานที่อัตราการใช้ที่ช้าต่ำ เซรามิกแบบวงแหวน ใช้กับงานที่อัตราการใช้ที่ช้าสูงกว่า โดยมีพื้นผิวที่ใหญ่กว่า เพื่อป้องกันการอุดตัน

เทพล่อน ใช้กับงานที่อัตราการใช้ที่ช้าที่สูงกว่า และยากแก่การอุดตัน

หัวแบบช้อน ใช้กับงานที่อัตราการใช้ที่ช้าที่สูงกว่า เพื่อให้วัดตัวอย่างที่ง่ายต่อการอุดตัน ดังเช่นตัวอย่างที่เป็นน้ำบริสุทธิ์จนถึงตัวอย่างที่สกปรกมากๆ

ข้อพิจารณา

คำอธิบาย

ตัวอย่าง pH

ที่ pH สูง ๆ (>12) เราจะใช้อิเลคโตรดแบบแก้วชนิดพิเศษเพื่อให้เกิดความผิดพลาดน้อยที่สุด โดยทำการแลกเปลี่ยนไอออนของ โซเดียมของ อิเลคโตรด แบบแก้วที่ใช้กับpH สูง ๆ สามารถนำมาใช้กับการวัดpHที่pH ต่าง ๆ ได้

ความต้านทานของ อิเลคโตรด

แต่ความต้านทานของมันจะมีมากกว่าแบบมาตรฐาน ความต้านทานของ อิเลคโตรด ยิ่งมากเท่าไร ก็จะทำให้การวัดยากยิ่งขึ้นเท่านั้น มิเตอร์ ที่มี อินพุท อิมพีแดนซ์ อย่างน้อย 10^{12} จะนำมาใช้ได้ อินพุท อิมพีแดนซ์ ของ มิเตอร์ ควรจะมีค่าเป็น 1000 เท่า ของความต้านทานของ อิเลคโตรด ความต้านทานของ อิเลคโตรด จะมีค่า 2 เท่า ณ. อุณหภูมิที่ลดลงทุก 8 องศา ซึ่งมีความสำคัญเมื่อวัดที่อุณหภูมิต่ำ ๆ

ตัวเชื่อมและความยาวของสาย

อิเลคโตรดของ Omega แบบมาตรฐานมาจากตัวเชื่อมมาตรฐานของ BNC หรือ US และสายที่มี ควรมีความยาว 3 ฟุต เพื่อให้มั่นใจว่าเข้ากับ มิเตอร์ ของคุณได้ ถ้าไม่ได้ก็สามารถเปลี่ยน แปลงความยาวสายและ ตัวแปลงสัญญาณได้

การเลือก อิเล็กโตรด อย่างไรถึงจะดี

จากอิเล็กโตรด ที่มีอยู่อย่างมากมายในปัจจุบัน เราจะมีวิธีอย่างไรในการเลือก อิเล็กโตรด ให้เหมาะสมกับการใช้งาน อิเล็กโตรดตัวหนึ่ง ๆ ไม่สามารถใช้ได้กับ งานทุก ๆ อย่าง คำถามแรกที่จะถาม คือ เราจะใช้งานที่ไหน ห้องทดลอง งานสนาม หรือใช้ในกระบวนการทางอุตสาหกรรม อีกอย่างหนึ่งที่จะต้องทราบแน่นอนคือ ขนาดและ รูปร่างของ อิเล็กโตรด ซึ่ง อิเล็กโตรด ที่ใช้จะมีด้วยกันหลายรูปแบบ ทั้งความยาวและ รูปร่าง เพื่อให้ในงานที่แตกต่างกัน เช่น ใช้ในงานทั่วไป ในห้องทดลองบนพื้นผิวเรียบ หรือ พื้นผิวที่มีความขรุขระ หรือ อิเล็กโตรด ที่ใช้ในโรงงานอุตสาหกรรมต้องมีรูปร่างที่ เหมาะสม เช่น แบบที่ใช้จุ่ม หรือแบบที่ใช้แช่ในของเหลวมีตัวแปรอื่นอีกหรือไม่ ที่เรา ต้องตรวจสอบในการเลือก อิเล็กโตรด สิ่งที่เราต้องเลือกเป็นอันดับแรก คือ เลือก อิเล็กโตรด แบบ คอมบิเนชั่น หรือแบบเป็นขั้วคู่ อิเล็กโตรด แบบ คอมบิเนชั่น ขั้วที่ใช้วัดและขั้วอ้างอิงจะอยู่ด้วยกัน จะเหมาะสำหรับใช้ในห้องทดลอง หรือในที่ ๆ ต้อง การความถูกต้องสูง เป็นแบบที่นิยมใช้กันมากที่สุด อิเล็กโตรด แบบขั้วคู่จะให้ได้ดีใน งานประเภทต่อไปนี้

- 1 เป็นสาร แทวนลอย
- 2 มีสารละลายไอโอไดค์ ในตัวอย่างที่ตรวจสอบ
- 3 เป็นทองแข็ง
- 4 เป็นสารละลายที่เหนียว
- 5 มี ไอออน ประเภทต่าง ๆ ที่กำหนดไว้อยู่ในสารละลาย
- 6 น้ำที่มีความบริสุทธิ์สูง

อิเล็กโตรด แบบขั้วคู่ และ อิเล็กโตรด แบบ คอมบิเนชั่น คืออะไร

อิเล็กโตรด แบบขั้วคู่ประกอบไปด้วย อิเล็กโตรด 2 ตัว คือ ตัวหนึ่งใช้อ้างอิง อีกตัวหนึ่งใช้วัด อิเล็กโตรด แบบ คอมบิเนชั่น คือ นำเอาทั้ง 2 ส่วนมาไว้ใน อิเล็กโตรด ตัวเดียว เครื่องมือวัด pH ทุกชนิด จะเป็นแบบ คอมบิเนชั่น หรือเป็น แบบขั้วคู่ก็ได้

อิเลคโตรด แบบเจล และแบบเติมสารละลาย คืออะไร

อิเลคโตรดแบบเจลส่วนมากจะไม่ต้องดูแลรักษามากมายนัก เนื่องจาก บอดี้ ของ อิเลคโตรด ทำมาจาก โพลีเมอร์ มีความทนทานสูง มีความแม่นยำ +.05 ถึง -.05 อายุการใช้งาน 6-12 เดือน แต่ไม่สามารถจุ่มในสารตัวอย่างได้เป็นเวลานานแบบเติมสารละลาย ต้องเติมสารละลายที่เหมาะสมเป็นระยะ ๆ และต้องการการดูแลมากกว่า ได้แก่บริเวณ บอดี้ ที่ทำจากแก้ว มีความแม่นยำ +.01 ถึง -.01 อายุการใช้งานจะมากกว่าแบบแรก ส่วนใหญ่มักจะใช้ในห้องทดลอง

เราจะเลือกโครงสร้างของบอดี้ ของ อิเลคโตรด ได้อย่างไร

บอดี้ ที่ทำจากแก้ว ส่วนใหญ่แล้วเหมาะสำหรับใช้ในห้องทดลอง เหมาะสำหรับสารละลายที่มีโปรตีนและสารประกอบต่าง ๆ ที่มีแรงดึงผิวสูง วัสดุที่เกิดสนิมขึ้นได้มาก และส่วนประกอบ หรือตัวทาละลายที่กัดกร่อน โพลีเมอร์ บอดี้ ที่ทำจาก โพลีเมอร์ จะทนทานกว่าที่ทำจากแก้ว

จุดเชื่อมต่อของ อิเลคโตรด คืออะไร

จุดเชื่อมต่อของ อิเลคโตรด อ้างอิง หรือ แบบ คอมมิเนชั่น เป็นเมมเบรน ซึ่งสารละลายที่เติมเข้าไปสามารถซึมผ่านกันได้จุดต่อเชื่อมต่อกับสารละลายที่ใส่ใน อิเลคโตรด อ้างอิง ซึ่งมีปริมาณน้อยเข้ากับสารตัวอย่างที่จะวัด

ชนิดของ จักร์ชั้น(จักร์ชั้น) เราควรจะเลือกอย่างไร

จักร์ชั้น สามารถแบ่งได้ 2 อย่างคือ ตามชนิดและตาม member จักร์ชั้น ที่ใช้ในอุปกรณ์ จะใช้ได้ทั้งที่ทำมาจาก ceramic และ fluorocarbon โพลีเมอร์ โดยจะให้ผลที่แตกต่างกันดังนี้ ใช้ชนิด Pin Cerenic จะได้อัตราไหลต่ำ และในแบบ coaxial ceranic จะให้อัตราการไหลที่มากกว่าและมีพื้นที่ในการกันมากกว่า Fluoracarbon โพลีเมอร์ จะให้อัตราการไหลสูงแต่ป้องกันยาก แบบ Sleeve จะให้อัตราการไหลสูงที่สุด แต่มีอัตราการวัดที่ยาก หรือสกรปรอง่าย จึงต้องใช้กับน้ำที่สะอาดใน อิเลคโตรดจะสามารถใช้ได้ทั้งแบบ 1 จักร์ชั้น 2 และ 3 จักร์ชั้นแบบ 1 จักร์ชั้น ที่บรรจุ $Ag/AgCl$ เป็นแบบที่น่าจะใช้มากที่สุดกับทุกแบบและใน lab แบบ 2,3 จักร์ชั้น จะใช้ป้องกันเมื่อใช้สารละลายที่ทำปฏิกิริยากับ Ag ใน $Ag/AgCl$ เป็น การดีที่สุดที่จะใช้สำหรับสารละลายที่มีโปรตีน ซัลไฟด์ สารละลายโลหะหนัก strong reducing ions สารละลาย บัฟเฟอร์ กับ 2 จักร์ชั้น อิเลคโตรด

คาโลเมล อิเลคโตรด คืออะไร

อิเลคโตรด ที่ใช้ คาโลเมล ($Hg/HgCl$) เป็นตัวอ้างอิงจะถูกนำมาใช้เมื่อสารละลาย $Ag/AgCl$ ที่เติมทำปฏิกิริยากับสารบางอย่าง คาโลเมล เป็นตัวอ้างอิงที่เสถียรมาก ณ อุณหภูมิคงที่ ซึ่งมักจะใช้ในห้องทดลอง คาโลเมล จะมีความเสถียรต่ออุณหภูมิน้อยกว่า $Ag/AgCl$ และใช้ไม่ได้กับเมื่ออุณหภูมิสูงกว่า 60 องศา อิเลคโตรด แบบ จักร์ชั้น คู่ $Ag/AgCl$ จะใช้ได้ผลดีเหมือน อิเลคโตรด แบบ คาโลเมล แต่จะถูกจำกัดด้วย เรื่องความร้อน

เราจะเลือก อิเลคโตรด ที่ถูกกระทบกระเทือน จาก pH ของสารตัวอย่าง อย่างไร

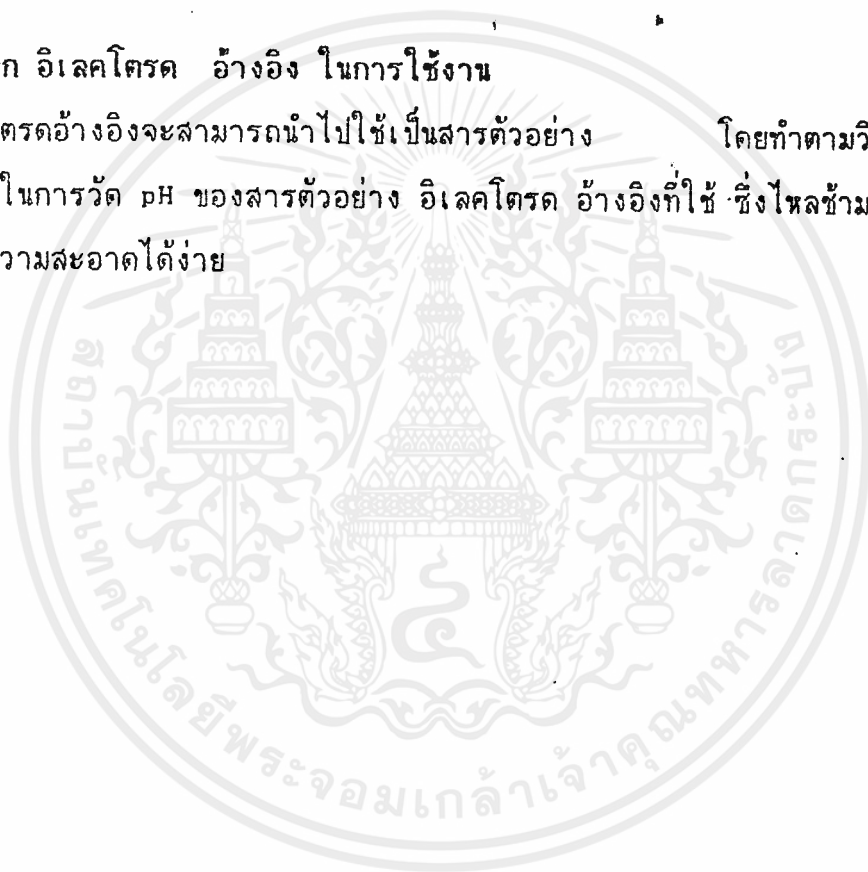
ที่ pH สูงๆ (>12) แก้วชนิดพิเศษจะต้องนำมาใช้เพื่อให้เกิดข้อผิดพลาดน้อยที่สุดจากการรบกวนของ ion ของโซเดียม แก้วที่ใช้กับ pH สูง ๆ จะสามารถใช้ได้ใน การวัด pH ตลอดช่วง แต่จะมีความต้านทานที่สูงกว่าแก้วแบบมาตรฐาน

ตัวเชื่อมต่อของ อิเล็กโทรด แบบต่าง ๆ

ตัวเชื่อมต่อ โดยหลักทั่ว ๆ ไปจะเป็น BNC และตัวเชื่อมต่อแบบ US เพื่อความมั่นใจว่าเข้ากับมิเตอร์ ที่คุณใช้ ถ้าใช้ไม่ได้ ก็จะใช้ตัวแปลงสัญญาณสำหรับตัวเชื่อมต่อและมิเตอร์ แทน

หลักการเลือก อิเล็กโทรด อ่างอิง ในการใช้งาน

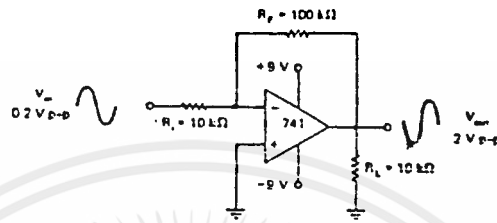
อิเล็กโทรดอ่างอิงจะสามารถนำไปใช้เป็นสารตัวอย่าง โดยทำตามวิธีการที่เหมาะสม ในการวัด pH ของสารตัวอย่าง อิเล็กโทรด อ่างอิงที่ใช้ ซึ่งไหลช้ามากและสามารถทำความสะอาดได้ง่าย

ทฤษฎีที่ใช้ในการออกแบบวงจรขยายสัญญาณ

วงจรขยายสัญญาณแบบกลับศักระยะสัญญาณ

วงจรขยายสัญญาณ ค่าขยายวงจรมักจะขึ้นอยู่กับความต้านทาน R_f และ R_i และวงจรนี้สามารถขยายสัญญาณได้ทั้งไฟสลับ และไฟตรง

$$A_v = -\frac{R_f}{R_i} \therefore V_{out} = -\left(\frac{R_f}{R_i}\right) V_{in}$$

V_{in}	V_{out}
+0.3	-3
-0.3	+3
+0.52	-5.2
-0.52	+5.2

รูปที่ 5 รูปแสดงวงจรขยายแบบกลับศักระยะไฟฟ้า

กรณีที่สัญญาณเข้ามีศักดาเป็นบวก จ่ายเข้ากับขาหนึ่งของความต้านทาน R_i ขาหนึ่งต่ออยู่กับขาสัญญาณเข้า (-) ของออปแอมป์ สัญญาณป้อนกลับแบบลบจะผ่านความต้านทาน R_f ส่วนสัญญาณเข้าต่อกับ กราวด์ และเนื่องจากเราถือว่า ความแตกต่างของ ศักดา ระหว่างขา (+) และขา (-) เป็นศูนย์ ดังนั้นเราถือได้ว่าศักดาของขาสัญญาณเข้า (-) มีศักดาติดดินด้วย ซึ่งเราจะเรียกขาสัญญาณเข้า (-) ว่ามีระดับศักดาติดเสมือน (virtual earth) ดังนั้นศักดาที่ตกคร่อม R_i จึงเท่ากับ E_i และจากกฎของโอห์ม

วงจรรขยายสัญญาณแบบไม่กลับศักดาสัญญาณ

วงจรมีขั้วของค่าความต้านทานป้อนกลับ R_{1n} และ R_f และต่อเป็นแบบวงจรแบ่งแรงดัน โดยที่แรงดันเอาต์พุท ของสัญญาณ จะมีเฟสเดียวกับ V_{1n}

อัตราขยายแรงดันของวงจร หาได้จากสูตร

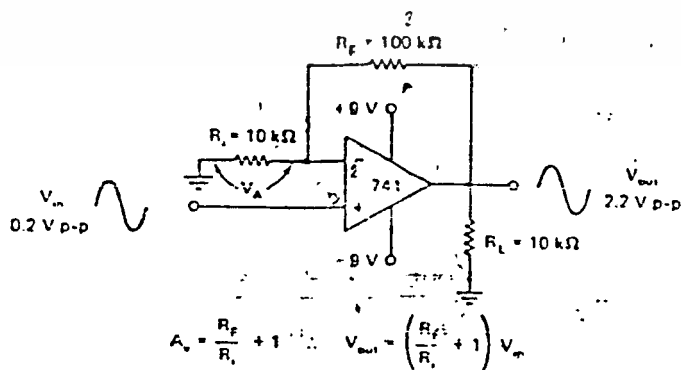
$$A_v = 1 + (R_f / R_{1n})$$

ซึ่งจะเห็นว่า อัตราการขยายแรงดันจะขึ้นกับค่า R_f และ R_{1n} คือ ถ้า R_f มีค่ามากกว่า R_{1n} แล้วจะทำให้อัตราขยายแรงดันมีค่าสูงมาก ยิ่ง R_f มีค่ามากเท่าใด อัตราการขยายก็จะมากเท่านั้น

ค่าแรงดันเอาต์พุท ที่ออกมาจะถูกจำกัดไว้ไม่เกิน $\pm V$ ซึ่พหลาย ซึ่งเรียกแรงดันนี้ ว่า "แรงดันเอาต์พุทอิมิตัว" คือ ถ้าวงจรมีอัตราขยาย 1000 เท่า และมีไฟเลี้ยง $\pm V$ ซึ่พหลาย แล้วป้อนค่าแรงดันอินพุท มา 1 โวลท์ก็จะให้ค่าแรงดันเอาต์พุทเป็น 1000 v. ซึ่งเป็นไปไม่ได้ แต่จะให้ค่าแรงดันเอาต์พุทได้มากที่สุด เพียง $\pm V$ ซึ่พหลาย ถึงอย่างไรก็ตามค่าของแรงดันอิมิตัวจะถึงค่าอิมิตัว ผลต่างของแรงดันอินพุททั้งสองต้องถึงจุดๆหนึ่ง ซึ่งถ้าผลต่างทั้งสองเกินจุดนี้ก็จะทำให้แรงดันเอาต์พุทออกมาอิมิตัวได้

ความสามารถในการจ่ายกระแสเอาต์พุทของออปแอมป์นั้น สามารถจ่ายได้เพียงเล็กน้อย ประมาณ ± 25 mA ซึ่งเป็นค่าสูงสุด ซึ่งถ้าใช้เกินอาจทำให้ออปแอมป์พังได้

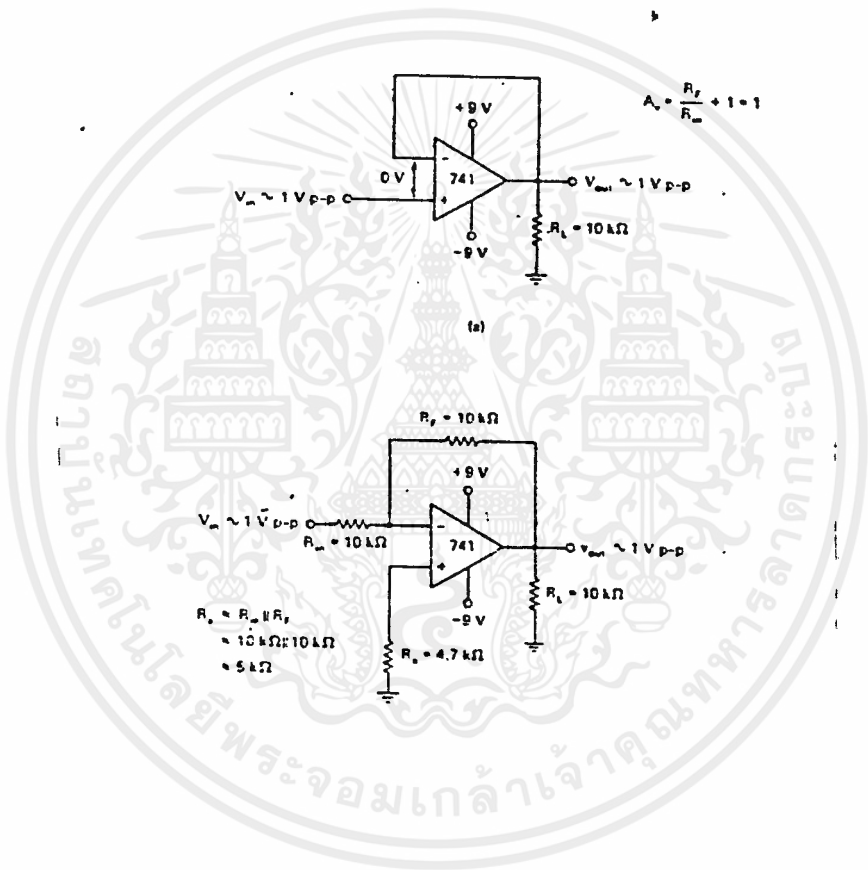
จากวงจร Non Inverting จะให้ $A_v = R_1 + R_2 + 1$ ซึ่งในวงจรบัฟเฟอร์ จะมี $A_v = 1$ ซึ่งจะได้ว่า $R_1 / R_2 = 0$ ซึ่งทำได้โดยเพิ่ม R_2 จนเป็นที่ก็จะทำให้วงจรมี $A_v = 1$ และได้วงจรดังรูป

รูปที่ 6 รูปแสดงวงจรรขยายแบบไม่กลับศักดาไฟฟ้า

วงจร บัฟเฟอร์

เป็นวงจรที่มีลักษณะพิเศษคือ มีอัตราขยายสัญญาณเท่ากับ 1 นำไปใช้เป็นตัวกันชน หรือ บัฟเฟอร์ ระหว่างวงจรทั้งสอง วงจรนี้จะให้ค่าความต้านทานอินพุตสูง เมื่อต่อโหลดของวงจรอื่น .ก็จะไม่ทำให้แรงดันเอาท์พุทของวงจรที่จ่ายแรงดันนั้นตกลง ซึ่งจะไม่มีการดึงกระแสเข้ามาเลย ทำนองเดียวกันเมื่อนำไปขับวงจรอื่นก็สามารถจ่ายกระแสไปให้กับวงจรอื่นโดยไม่ทำให้ระดับแรงดันตกลง เพราะมีความต้านทานเอาท์พุทต่ำมาก จึงนำไปใช้เพิ่มอินพุทอิมพีแดนซ์ (Z_{in}) ให้กับวงจร

รูปที่ 7 รูปแสดงวงจรบัฟเฟอร์

การทำงานของ 7106

การทำงานในส่วนของส่วนแสดงผล จะใช้ IC เบอร์ 7106 เป็นตัวแปลงสัญญาณอนาลอก เป็นสัญญาณดิจิทัล โดย IC 7106 จะมีหลักการทำงานดังต่อไปนี้

ขา 38, 39 และ 40 คือ ขา Oscillator ซึ่งจะสร้าง Clock ใน IC นี้ RC Oscillator อย่างง่าย ซึ่งถูกใช้ในงานนี้ จะทำงานด้วยความถี่ประมาณ 48 Hz และ จะถูกทำให้ความถี่ลดลงเหลือ 1 ใน 4 และนำไปเป็น clock ของระบบ คาบของ clock มีค่า 83.3 us และคาบของสัญญาณ integration (1000 clock pulse) มีค่า 73.3 us ซึ่งจะให้ความถี่ในการวัดเท่ากับ 3 ครั้งใน 1 วินาที โดย set ค่า clock oscillator ที่ 48 kHz จะมีผลให้ line ความถี่ (60 Hz) ไม่เกิด noise ถ้า integration period เป็นคาบความถี่ของการรวมจำนวน Line

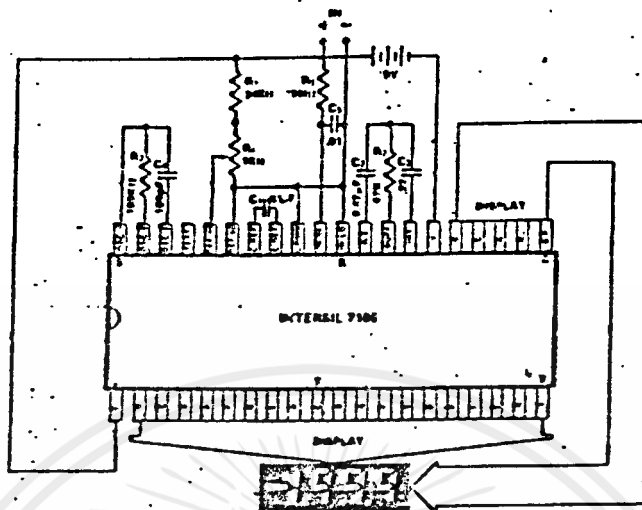
ขา 35, 36 คือ ขา Reference ซึ่งประกอบด้วย Reference Hi และ Reference Lo โดย

ถ้า Full scale 200.0 mV Voltage ระหว่างขา REF Hi และ REF Lo ควรจะ set ค่า reference ที่ 100.0 mV

ถ้า Full scale 2.000 V Voltage ระหว่างขา REF Hi และ REF Lo ควรจะ set ค่า reference ที่ 1.000V ซึ่งค่า Voltage ที่สามารถวัดได้ควรจะอยู่ในช่วง V- และ V+

ขา 29 คือ ขา Auto Zero เมื่อวงจรเริ่มทำงานและ short input ส่วนแสดง ควรที่จะอ่านค่าได้ 0

ขา 21 คือ ขา Back-plan (BP) โดยที่ Liquid crystal display จะแสดงผล โดยการให้ square wave ไปที่ BP ถ้า D.C. Voltage มากเกิน (>50 mV) ทำให้เสียหายถาวรถ้าใช้เป็นนานเกิน 2-3 นาที 7106 จะสร้าง waveform ภายใน เพื่อขับ เซ็กเมนต์ ผู้ใช้สามารถกำหนดจุดตัดสินใจโดยใช้ exclusive OR gate ซึ่งแสดง ดังรูป

รูปที่ 8 รูปแสดงวงจรคริสตัลเฟลย์

การใช้งานส่วนแสดงผล LCD (Liquid Crystal Display).

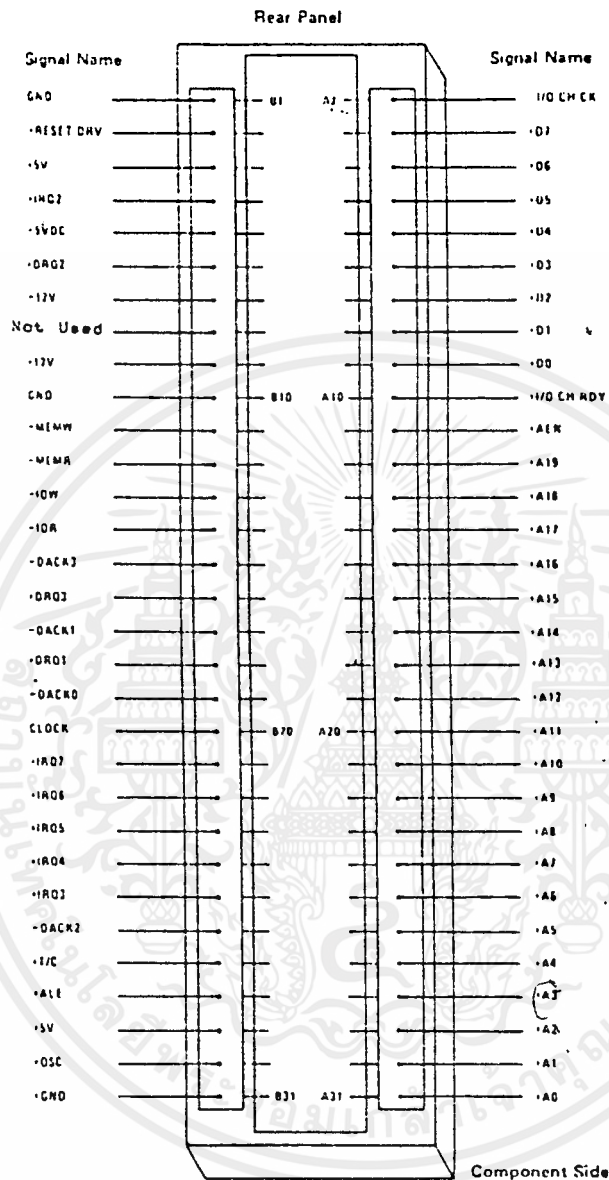
LCD จะทำงานโดยการกระตุ้นด้วยความถี่ ทำให้เกิด เซ็กเมนต์ ชั้นบนจอแสดงผลจากการทดสอบ โดยป้อนความถี่ 60 Hz เซ็กเมนต์ ต่าง ๆ ที่เกิดชั้นบนจอแสดงผล

ทฤษฎีที่ควรทราบในการเชื่อมต่อกับไมโครคอมพิวเตอร์

ภายใน IBM/PC ได้มีการออกแบบให้สามารถที่จะเพิ่มเติมวงจรรีโมทเฟสเข้าไปในภายหลังได้ โดยผ่านทางสล๊อตที่อยู่บนเมนบอร์ด (MAIN BOARD) สำหรับสล๊อตบนเมนบอร์ดนี้จะมีจำนวน สล๊อต (สำหรับใน IBM PC/XT จะมี 8 สล๊อต: จะกล่าวถึงในภายหลัง) ซึ่งแต่ละสล๊อตจะมีจำนวนขาทั้งสิ้น 62 ขา แบ่งออกเป็น 2 ข้าง ๆ ละ 31 ขา ส่วนการเรียกตำแหน่งขาของสล๊อตเหล่านี้จะขึ้นอยู่กับว่าขานั้นอยู่ข้างใด (ซ้ายหรือขวา) ของสล๊อต โดยขาที่อยู่ทางด้านซ้ายของสล๊อตจะเรียกโดยใช้อักษร "B" นำหน้าเลขตำแหน่งของขา เช่น ขา B16 ก็คือขาทางด้านซ้ายของสล๊อตขาที่ 16 (นับจากทางด้านซ้ายของเครื่อง) ส่วนขาที่อยู่ทางด้านขวาของสล๊อตจะเรียกโดยใช้อักษร "A" นำหน้าเลขตำแหน่งของขา เช่น ขา A24 ก็คือขาทางด้านขวาของสล๊อตขาที่ 24 (นับจากทางด้านซ้ายของเครื่อง)

แต่ละขาของสล๊อตเหล่านี้จะเชื่อมต่อกับเส้นสัญญาณต่าง ๆ บนเมนบอร์ด ทำให้การสร้างวงจรรีโมทเฟสกับ IBM/PC สามารถทำได้โดยสะดวก ซึ่งเส้นสัญญาณที่เชื่อมต่อกับขาของสล๊อตเหล่านี้จะประกอบไปด้วย เส้นสัญญาณของบัสแอดเดรส (Address Bus) , บัสข้อมูล (Data Bus), บัสควบคุมสำหรับการเขียน/อ่านข้อมูลจากหน่วยความจำ หรือพอร์ท I/O, เส้นสัญญาณสำหรับการขออินเทอร์รัพท์ของวงจรรีโมทเฟส, เส้นสัญญาณสำหรับการขอ DMA , สัญญาณฐานเวลา (Timing Signal) ต่าง ๆ ที่ใช้ในระบบ, เส้นสัญญาณแสดงการรีเฟรชหน่วยความจำ และสัญญาณสำหรับการตรวจสอบความผิดพลาด (I/O CHECK)

นอกจากเส้นสัญญาณเหล่านี้แล้ว สล๊อตบนเมนบอร์ดยังเชื่อมต่อกับแหล่งจ่ายไฟต่าง ๆ ที่ใช้ในระบบอีกด้วย คือ +5Vdc, -5Vdc, +12Vdc และ -12Vdc

รูปที่ 9 รูปแสดงขาสัญญาณต่างบนสล๊อตของ IBM PC

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายละเอียดเกี่ยวกับสัญญาณต่าง ๆ

RESET DRV (ขา B2)

ขาสัญญาณนี้เป็นเอาต์พุต ซึ่งจะแอดทีฟ (ลอจิก "1") ในช่วงที่เราเริ่มจ่ายไฟให้กับระบบและจะยังคงแอดทีฟไปจนกว่าระบบต่าง ๆ ภายใน IBM/PC จะพร้อมที่จะทำงานได้ จากนั้นสัญญาณนี้จะเปลี่ยนกลับเป็นลอจิก "0" นอกจากนี้ในระหว่างการทำงานของ IBM/PC ถ้าระดับแรงดันของแหล่งจ่ายไฟตกลง สัญญาณนี้ก็จะถูกทำให้แอดทีฟเช่นกัน โดยทั่วไปแล้วสัญญาณนี้จะถูกนำไปใช้ในการรีเซ็ตวงจรรีโมทเฟสหรืออุปกรณ์ I/O ต่าง ๆ ในช่วงที่เริ่มจ่ายไฟให้กับระบบ ซึ่งจะเป็นการทำให้วงจรรีโมทเฟสหรืออุปกรณ์เหล่านั้นถูกปรับให้อยู่ในสถานะที่แน่นอน ก่อนที่จะเริ่มต้นการทำงานในระบบ (สถานะนี้เป็นสถานะที่เราทราบ และต้องการให้วงจรรีโมทเฟสทำงานในขณะที่ระบบถูกรีเซ็ต)

AO-A19 (Address Bus; ขา A31-A12)

ขาสัญญาณทั้ง 20 ขานี้เป็นเอาต์พุต ซึ่งใช้สำหรับกำหนดแอดเดรสของหน่วยความจำหรืออุปกรณ์ I/O ที่ 8088 ต้องการติดต่อกับ โดยที่สัญญาณ AO จะมีนัยสำคัญต่ำสุด (Least Significant Bit) และ A19 จะมีนัยสำคัญสูงสุด (Most Significant Bit) สำหรับค่าแอดเดรสบนบัสแอดเดรส AO-A19 นี้ จะถูกกำหนดโดย 8088 ในระหว่างขบวนการอ่าน/เขียนข้อมูลลงในหน่วยความจำหรืออุปกรณ์ I/O แต่ละช่วงของขบวนการ DMA นั้น DMA-Controller จะเป็นถูกกำหนดค่าแอดเดรสบนบัสแอดเดรสเอง (ในระหว่างนี้ 8088 จะถูกตัดออกจากระบบ)

จะเห็นได้ว่าจำนวนเส้นแอดเดรสจะมีอยู่ 20 เส้น ซึ่งสามารถที่จะอ้างแอดเดรสของหน่วยความจำได้ถึง 1Mbyte แต่อย่างไรก็ตามจะมีแอดเดรสบางแอดเดรสที่ถูกใช้งานโดย IBM/PC อยู่ก่อนแล้ว คือแอดเดรสของหน่วยความจำ RAM บนเมนบอร์ดที่ถูกใช้โดยระบบ จำนวน 64Kbyte (สำหรับ IBM PC/XT จะเป็นจำนวน 256 Kbyte) และแอดเดรสสำหรับหน่วยความจำ ROM อีก 48Kbyte ซึ่งถูกจัดในช่วงของแอดเดรสบนบัสใน 1Mbyte คือ 0FC00H จนถึง 0FFFFH

สำหรับการอ้างแอดเดรสของพอร์ต I/O นั้น จะใช้เส้นแอดเดรสเพียง 16 เส้น คือ AO-A15 ซึ่งจะทำให้อ้างแอดเดรสของพอร์ตได้ 64K พอร์ต โดยผ่านทางชุดคำสั่ง IN และ OUT ส่วนเส้นแอดเดรสที่เหลือคือ A16-A19 นั้นจะไม่ถูกใช้งาน อย่างไรก็ตามภายใน IBM/PC จะใช้เส้นแอดเดรสในการอ้างแอดเดรสของพอร์ตเพียง 10 เส้น คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จาก AO-A9 และค่าแอดเดรสที่ใช้ทำงานจะต้องอยู่ในช่วง 0200H จนถึง 03FFH เท่านั้น

DO-D7 (Data Bus; ขา A9-A2)

ขาสัญญาณนี้จะเป็นแบบ B1-Directional ซึ่งต่อกับบัสข้อมูลของระบบ เพื่อทำหน้าที่ในการส่งผ่านข้อมูลระหว่างพอร์ต I/O กับ IBM/PC โดยบิต DO จะมีนัยสำคัญต่ำสุด และบิต D7 จะมีนัยสำคัญสูงสุด

สำหรับในบัสไซเคิลของการเขียนข้อมูลที่สร้างขึ้นโดย 8088 นั้น ข้อมูลจะถูกส่งออกมาบนบัสข้อมูลก่อนที่สัญญาณ IOW จะเปลี่ยนจากลอจิก "0" เป็นลอจิก "1" (ขอบขาขึ้น) ซึ่งโดยทั่วไปขอบขาขึ้นของสัญญาณ IOW นี้จะถูกใช้เพื่อสั่งให้พอร์ต I/O ที่มีแอดเดรสตรงกับค่าแอดเดรสบนบัสแอดเดรสนั้นรับข้อมูลไปเก็บไว้

สำหรับบัสไซเคิลในการอ่านข้อมูลที่สร้างขึ้นโดย 8088 นั้น พอร์ต I/O ที่ถูกอ้างถึงจะต้องส่งข้อมูลมาบนบัสข้อมูลก่อนที่สัญญาณ IOR จะเปลี่ยนจากลอจิก "0" เป็น "1" (ขอบขาขึ้น)

IOR (I/O READ; ขา B14)

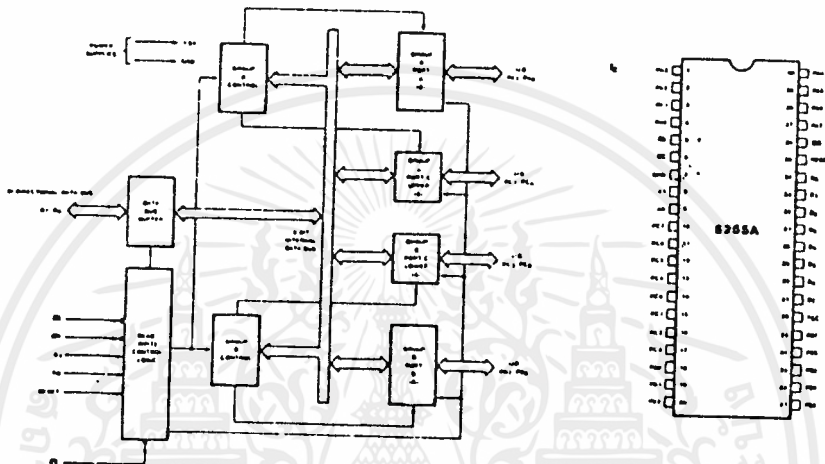
ขาสัญญาณนี้เป็นเอาพุทแอกทีฟที่ลอจิก "0" ที่สร้างขึ้นโดย 8288 Bus Controller เพื่อใช้ในการแสดงภาวะไซเคิลที่เกิดขึ้นนี้ เป็นบัสไซเคิลของการอ่านข้อมูลจากพอร์ต I/O เพื่อให้พอร์ต I/O ที่มีแอดเดรสตรงกับแอดเดรสบนบัสแอดเดรสนั้นส่งข้อมูลออกมาบนบัสข้อมูล โดยข้อมูลจะต้องถูกส่งออกมาบนบัสข้อมูลก่อนขอบขาขึ้นของสัญญาณ IOR ประมาณ 30 นาโนวินาที เพื่อให้มั่นใจว่า 8088 สามารถรับข้อมูลได้ถูกต้อง

IOW (I/O WRITE; ขา 13)

ขาสัญญาณนี้เป็นเอาพุทแอกทีฟที่ลอจิก "0" ที่สร้างขึ้นโดย 8288 Bus Controller เพื่อใช้ในการแสดงภาวะไซเคิลที่เกิดขึ้นนี้ เป็นบัสไซเคิลของการเขียนข้อมูลจากพอร์ต I/O เพื่อให้พอร์ต I/O ที่มีแอดเดรสตรงกับแอดเดรสบนบัสแอดเดรสนั้นรับข้อมูลออกมาบนบัสข้อมูลที่อยู่บนบัสแอดเดรสไปเก็บไว้ บนบัสข้อมูลอาจยังไม่สมบูรณ์ ดังนั้นในการออกแบบจึงควรใช้ขอบขาขึ้นของสัญญาณ IOW แทนขอบขาลงในการทำให้พอร์ต I/O ที่เกี่ยวข้องกับการรับข้อมูลไปเก็บไว้

รายละเอียดของ 8255

8255 เป็นอุปกรณ์ LSI (LARGE SCALE INTERGRATED CIRCUIT) บรรจุอยู่ในแพคเกจจ 40 ขา แบบ DIP

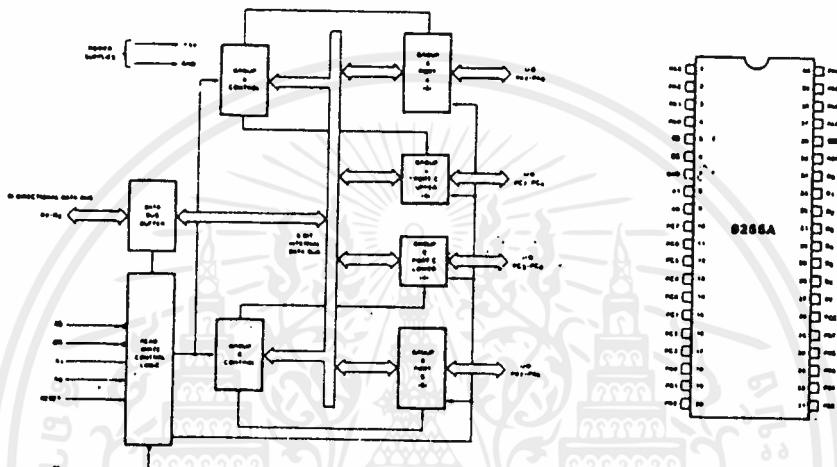
รูปที่ 10 รูปแสดง 8255

บล็อกกลุ่มแรกที่เราจะพูดถึงนี้ ได้แก่ บล็อกจำนวน 4 บล็อก ที่อยู่ทางด้านขวาของรูป ซึ่งจะเป็นส่วนที่เชื่อมต่อกับอุปกรณ์ภายนอกอื่นๆ โดยมีสาย PA0-PA7, PB0-PB7 และ PC0-PC7 เป็นทางผ่านของข้อมูลระหว่างอุปกรณ์ภายนอกกับ 8255 สายสัญญาณเหล่านี้จะถูกแบ่งเป็น 3 I/O พอร์ตได้แก่พอร์ต A พอร์ต B และพอร์ต C พอร์ตเหล่านี้สามารถเป็นได้ทั้งพอร์ตอินพุตและเอาต์พุต และแต่ละบล็อกจะมีสัญญาณเชื่อมเข้ากับบัสข้อมูลภายในของ 8255

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายละเอียดของ 8255

8255 เป็นอุปกรณ์ LSI (LARGE SCALE INTERGRATED CIRCUIT) บรรจุอยู่ในแพคเกจ 40 ขา แบบ DIP

บล็อกกลุ่มแรกที่เราจะพูดถึงนี้ ได้แก่ บล็อกจำนวน 4 บล็อก ที่อยู่ทางด้านขวาของรูป ซึ่งจะเป็นส่วนที่เชื่อมต่อกับอุปกรณ์ภายนอกอื่นๆ โดยมีสาย PA0-PA7, PB0-PB7 และ PC0-PC7 เป็นทางผ่านของข้อมูลระหว่างอุปกรณ์ภายนอกกับ 8255 สายสัญญาณเหล่านี้จะถูกแบ่งเป็น 3 I/O พอร์ตได้แก่พอร์ต A พอร์ต B และพอร์ต C พอร์ตเหล่านี้สามารถเป็นได้ทั้งพอร์ตอินพุตและเอาต์พุต และแต่ละบล็อกจะมีสัญญาณเชื่อมเข้ากับบัสข้อมูลภายในของ 8255

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า. ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บล็อกกลุ่มถัดมาได้แก่ GROUP A CONTROL และ GROUP B CONTROL ซึ่งจะเป็นตัวกำหนดลักษณะการทำงานของทั้ง 3 พอร์ต

บล็อกกลุ่มสุดท้ายที่จะกล่าวถึงได้แก่ DATA BUS BUFFER และ READ/WRITE CONTROL LOGIC ซึ่งบล็อกเหล่านี้จะเป็นส่วนที่ติดต่อกับ CPU , DATA BUS BUFFER นี้จะเป็นบัฟเฟอร์ให้กับบัสข้อมูลของ CPU ส่วน READ/WRITE CONTROL LOGIC จะเป็นส่วนที่ควบคุมให้ข้อมูลเข้าหรือออกจากรีจิสเตอร์ภายในถูกต้อง และในเวลาที่เหมาะสม รายละเอียดการจัดเรียงขาของ 8255 ซึ่งข้อมูลเหล่านี้จะมีประโยชน์ในการเชื่อมต่อเข้ากับระบบบัสของ CPU สำหรับการจัดขาแสดงไว้ในรูปที่ 7.1 รายละเอียดของแต่ละขามีดังนี้คือ

DO-D7 : เป็นสายข้อมูลอินพุต/เอาต์พุตแบบสองทิศทาง (BI-DIRECTIONAL BUS) จะเป็นทางผ่านของข้อมูลระหว่างพอร์ตต่างๆของ 8255 กับบัสข้อมูลของ Z80

CS (CHIP SELECT INPUT) : เมื่อขานี้มีสถานะลอจิกเป็น "0" CPU ก็จะสามารถจะอ่านหรือเขียนข้อมูลกับ 8255 ได้

RD (READ INPUT) : เมื่อขานี้มีสถานะลอจิกเป็น 0 และสัญญาณ CS มีลอจิกเป็น 0 ข้อมูลจาก 8255 จะปรากฏสู่ระบบบัสข้อมูล CPU ก็จะสามารถอ่านข้อมูลออกไปได้

WR (WRITE INPUT) : เมื่อขานี้มีสถานะลอจิกเป็น 0 และสัญญาณ CS มีลอจิกเป็น 0 ข้อมูลจาก 8255 จะถูกเขียนไปยัง 8255 ได้

AO-A1 (ADDRESS INPUT) : จะเป็นตัวกำหนดเลือกใช้ 8255

RESET : เมื่อขานี้มีสถานะเป็น 1 8255 จะอยู่ในสภาวะ RESET ทุก ๆ พอร์ตของ 8255 จะถูกเซตให้อยู่ในโหมดอินพุต

PA0-PA7, PBO-PB7 : ขาสัญญาณเหล่านี้จะถูกใช้เพื่อเป็นพอร์ต I/O ขนาด 8 บิต ใช้ต่อเข้ากับอุปกรณ์ภายนอกอื่น ๆ

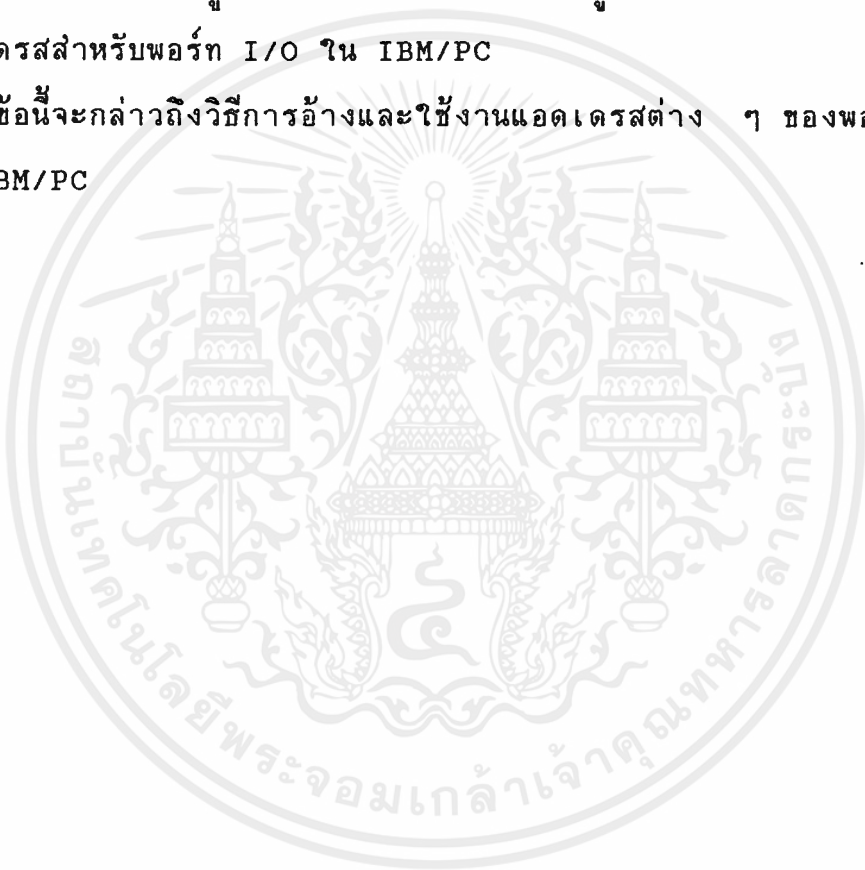
PC0-PC7 : ขาสัญญาณนี้จะถูกใช้เพื่อเป็นพอร์ต I/O ขนาด 8 บิตซึ่งสามารถแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 4 บิต

การต่อ 8255 เข้ากับ ไมโครคอมพิวเตอร์

ในการต่อ 8255 เข้ากับระบบของไมโครคอมพิวเตอร์นั้น สัญญาณต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจะเหมือนกับการติดต่อ I/O โดยจะนำเอาสัญญาณ A0-A9 จากไมโครคอมพิวเตอร์มาถอดรหัสเพื่อสร้างสัญญาณเลือกพอร์ท แต่เนื่องจาก 8255 มีขาแอดเดรสอินพุทอยู่แล้ว (A0, A1) ซึ่งโดยปกติจะถูกต่อเข้ากับ 8255 โดยตรง นั่นคือ 8255 ตัวหนึ่งจะใช้ค่าพอร์ทแอดเดรสถึง 4 ค่า ส่วนสัญญาณอีก 6 เส้น (A2-A7) จะถูกนำไปใช้ในการถอดรหัสเพื่อทำสัญญาณเลือกชิพให้แก่ 8255 ต่อไป

ในการต่อสายข้อมูล D0-D7 ของ 8255 จะถูกต่อเข้าโดยตรงกับระบบบัสข้อมูล การจัดแอดเดรสสำหรับพอร์ท I/O ใน IBM/PC

ในหัวข้อนี้จะกล่าวถึงวิธีการอ้างและใช้งานแอดเดรสต่าง ๆ ของพอร์ท I/O ที่ใช้งานอยู่ใน IBM/PC

การอ้างแอดเดรสของพอร์ต I/O

ในการควบคุมการตรวจสอบสภาวะการทำงาน รวมทั้งการอ่านข้อมูลจากอุปกรณ์ที่เป็นชิปซีพพอร์ทหรือการ์ดต่าง ๆ ที่ใช้ในระบบของ IBM/PC นั้น จะกระทำโดยการผ่านทางพอร์ต I/O ของระบบ ดังนั้นในการที่ใช้งานหรือควบคุมการทำงานของอุปกรณ์เหล่านี้จึงจำเป็นต้องศึกษาถึงวิธีการควบคุมพอร์ต I/O ต่าง ๆ ของระบบด้วย และเนื่องจากการควบคุมหรือติดต่อพอร์ตเหล่านี้ต้องกระทำโดยการอ้างถึงแอดเดรสของพอร์ต I/O เหล่านี้โดยตรง เราจึงจำเป็นต้องศึกษาถึงหลักการอ้างแอดเดรสใน IBM/PC

สำหรับแอดเดรสของ I/O พอร์ตต่าง ๆ นั้น จะเป็นแอดเดรสที่ถูกสร้างขึ้นโดย 8088 ซึ่งแอดเดรสเหล่านี้เป็นแอดเดรสที่จัดไว้สำหรับพอร์ต I/O โดยเฉพาะ คือ แยกจากแอดเดรสของหน่วยความจำโดยเด็ดขาด ส่วนการส่งข้อมูลให้กับพอร์ตเหล่านี้จะทำได้โดยใช้คำสั่งเอาท์ของ 8088 ส่งข้อมูลไปยังแอดเดรสของพอร์ตที่ต้องการและสำหรับการตรวจสอบหรือการอ่านข้อมูลของพอร์ตก็จะได้โดยใช้คำสั่งอินของ 8088 อ่านข้อมูลจากแอดเดรสของพอร์ตที่ต้องการเช่นกัน

ภายในไมโครโปรเซสเซอร์เบอร์ 8088 นี้ จะมีแอดเดรสสำหรับพอร์ต I/O ทั้งสิ้น 64 K แอดเดรส ซึ่งทำให้การอ้างแอดเดรสของพอร์ต I/O ที่ทำงานร่วมกับ 8088 นั้น จะใช้จำนวนเส้นแอดเดรสในบัสแอดเดรสทั้งสิ้น 16 เส้น คือ A0-A15 แต่สำหรับใน IBM/PC นี้ถูกออกแบบมาให้ใช้เส้นแอดเดรสเฉพาะ 10 เส้นล่างคือ A0-A9 เท่านั้น ดังนั้นในการอ้างถึงแอดเดรสของพอร์ตของอุปกรณ์หรือชิปซีพพอร์ทใด ๆ ที่ใช้ร่วมกับ IBM/PC จึงใช้จำนวนเส้นแอดเดรสเพียง 10 เส้นด้วย โดยเส้นแอดเดรสที่เหลือคือ A10-A15 จะไม่ถูกนำไปใช้งาน แต่ค่าแอดเดรสบนเส้นแอดเดรสเหล่านั้นยังคงเปลี่ยนแปลงตามค่าแอดเดรสของพอร์ตที่กำหนดไว้ในคำสั่งเอาท์หรืออินอยู่ด้วย เพียงแต่ไม่นำมาตีโค้ดร่วมกับแอดเดรส A0-A9 เท่านั้น

เนื่องจากใน IBM/PC ได้ใช้งานเส้นแอดเดรสเพียง 10 เส้น (คือ A0-A9) ดังนั้นจึงสามารถอ้างแอดเดรสของพอร์ตได้สูงสุดเพียง 1024 พอร์ต เท่านั้น นอกจากนี้ในกรณีที่เป็นการอ่านข้อมูลจากพอร์ตของ IBM/PC ข้อมูลในบิต A9 จะถูกจัดให้มีหน้าที่ในการแบ่งพอร์ตทั้ง 1024 พอร์ตออกเป็นสองส่วนอีกด้วย กล่าวคือ ถ้าข้อมูลในบิต A9 เป็น 0 แล้ว เราจะทำกรอ่านข้อมูลได้เฉพาะจากพอร์ตของอุปกรณ์หรือชิปซีพพอร์ทต่าง ๆ ที่อยู่บนเมนบอร์ดของ IBM/PC เท่านั้น แต่ถ้าข้อมูลในบิต A9 เป็น 1 ก็จะทำกรอ่านข้อมูล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มูลได้เฉพาะจากพอร์ทที่อยู่บนการ์ดต่าง ๆ เท่านั้น

สำหรับในกรณีของการส่งข้อมูลให้กับพอร์ททั้ง 1024 พอร์ท เราสามารถที่จะเลือกส่งไปยังพอร์ทใด ๆ ใน IBM/PC ได้ ดังนั้นการเลือกแอดเดรสสำหรับพอร์ทที่อยู่บนการ์ดจึงสามารถทำได้โดยสะดวก แต่อย่างไรก็ตาม สิ่งหนึ่งที่จะต้องคำนึงถึงก็คือค่าแอดเดรสที่เราเลือกให้กับพอร์ทนี้ตรงกับค่าแอดเดรสเดิมที่มีอยู่บนเมนบอร์ดแล้ว เมื่อเราทำการส่งข้อมูลให้กับพอร์ทที่อยู่บนตำแหน่งแอดเดรสนี้ก็เท่ากับเป็นการส่งข้อมูลให้กับพอร์ทที่อยู่บนเมนบอร์ดและพอร์ทที่อยู่บนการ์ดด้วย ซึ่งในกรณีเช่นนี้ อาจก่อให้เกิดความผิดพลาดได้เช่นกัน ดังนั้น ในการกำหนดค่าแอดเดรสให้กับพอร์ทที่ถูกสร้างขึ้นบนการ์ดต่าง ๆ จึงควรใช้ค่าแอดเดรสที่แอดเดรสบิท A9 มีค่าเป็น 1 เท่านั้น

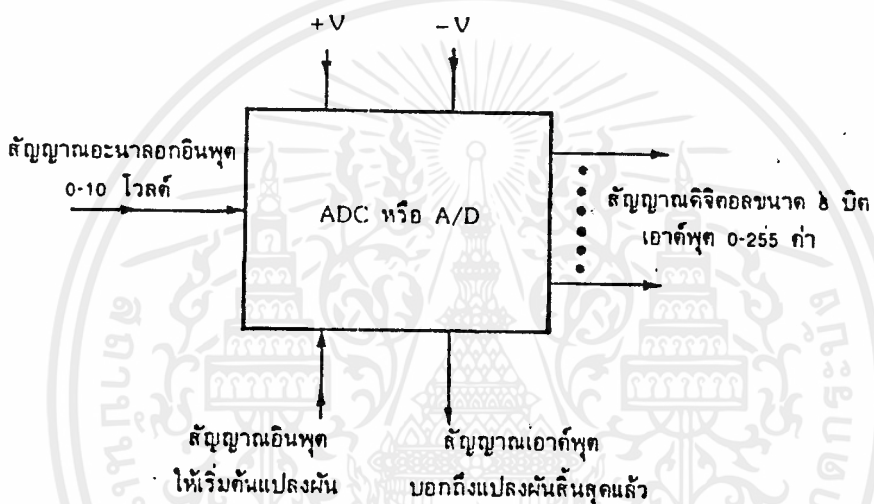

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หลักการทํางาน ของ 0804

0804 เป็น ไอซีที่ทำหน้าที่แปลงสัญญาณอนาลอกเป็นดิจิตอล 8 บิต เพื่อส่งข้อมูลให้ กับไมโครคอมพิวเตอร์ต่อไป

0804 บรรจุด้วยวงจรเน็ตเวิร์ค 256R จะรับค่าสัญญาณอนาลอกโดยเปรียบเทียบความแตกต่างของขาอินพุตทั้งสอง (IN(+)-IN(-)) วงจรแลตเตอร์จะทำการแปลงสัญญาณเป็นดิจิตอลตั้งแต่ค่า 0000 0000 จนถึงค่า 1111 1111 (255)

รูปที่ 11 รูปแสดงการเปลี่ยนสัญญาณอนาลอกเป็นดิจิตอล

การเปลี่ยนแปลงค่าจากสัญญาณอนาลอกซึ่งให้ค่า 0-5 V เป็นสัญญาณดิจิตอล 0-255 (ฐานสิบ) แรงแต้นอินพุตช่วงใดๆ ก็ทำให้เปลี่ยนค่าดิจิตอลไป 1 ค่า

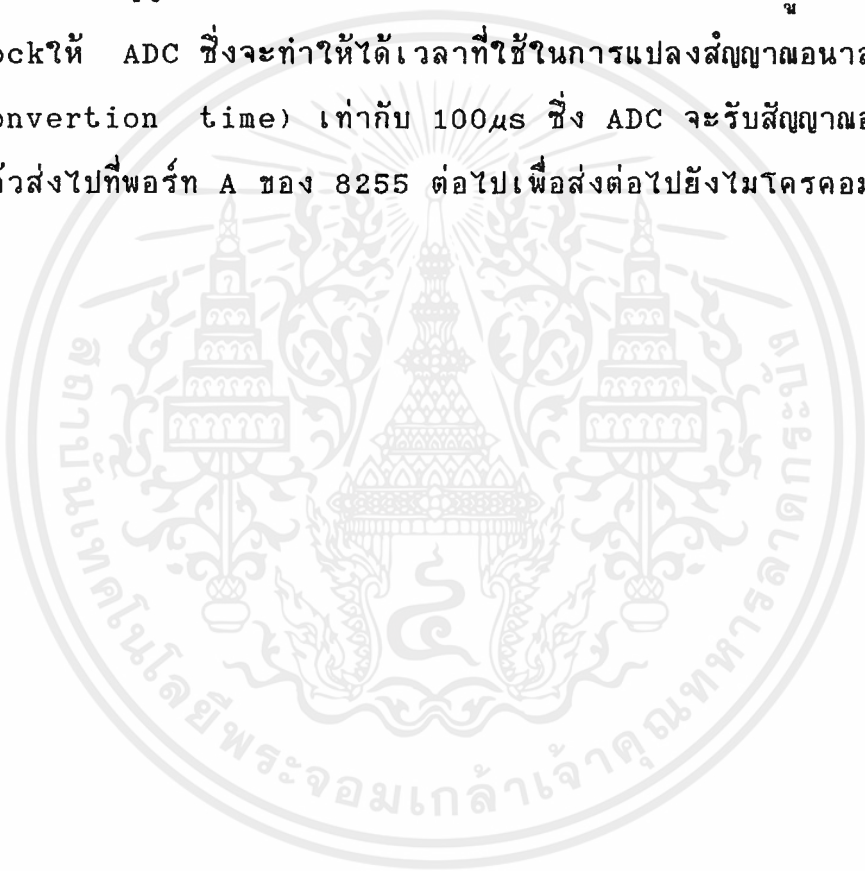
$$\begin{aligned}
 \text{แรงแต้นอินพุตมากที่สุด/ค่าดิจิตอลมากที่สุด} &= 5/255 \\
 &= 0.0195 \\
 \text{ประมาณ} & 0.02 \text{ โวลต์}
 \end{aligned}$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นั่นคือ ค่าแรงดันอินพุตทุกๆ 0.02 โวลต์ จะทำให้ค่าตัวเลขดิจิตอลเปลี่ยนไปเป็น 1 การเปลี่ยนค่าดิจิตอลที่อ่านได้โดย IBM PC เป็นแรงดันอินพุตสามารถกระทำได้โดยการแทนค่าในสมการต่อไปนี้

$$\text{แรงดันอินพุต} = \text{ตัวเลขที่อ่านได้} * (5/255)$$

วงจรจะสร้างสัญญาณนาฬิกา (clock) ความถี่ 640 kHz จะถูกต่อเข้าเป็นสัญญาณนาฬิกา clock ให้ ADC ซึ่งจะทำให้ได้เวลาที่ใช้ในการแปลงสัญญาณอนาลอกเป็นดิจิตอล 8 บิต (conversion time) เท่ากับ 100 μ s ซึ่ง ADC จะรับสัญญาณอนาลอกเป็นสัญญาณดิจิตอลแล้วส่งไปที่พอร์ท A ของ 8255 ต่อไปเพื่อส่งต่อไปยังไมโครคอมพิวเตอร์ต่อไป

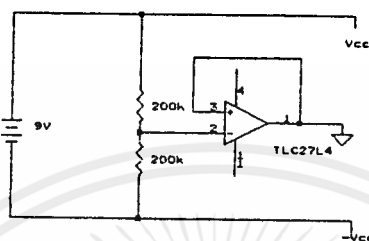

บทที่ 3

การออกแบบและการสร้าง

หลักการคำนวณวงจร

1. วงจรแบ่งแรงดัน ต่อวงจรดังรูป

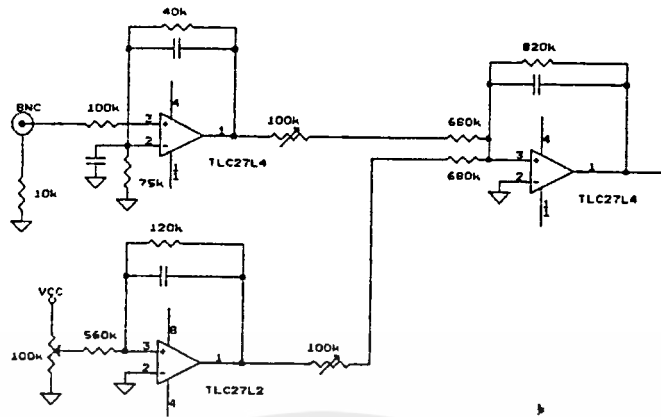

รูปที่ 12 รูปแสดงวงจรแบ่งแรงดัน

ให้แหล่งจ่ายแรงดันจาก แบตเตอรี่ 9 V โดยให้ขั้วบวกต่อเข้า V_{cc} และ ขั้วลบต่อเข้ากับ $-V_{cc}$ ต่ออนุกรมความต้านทาน 2 ตัว ที่มีขนาดเดียวกันเข้าระหว่าง V_{cc} และ $-V_{cc}$ เรากำหนดที่ขา 3 ให้มีศักดา 0 โวลต์ โดยใช้วงจร บัฟเฟอร์ เอาท์พุท ต่อที่กราวด์ ฉะนั้นที่ขา 3 (อินพุท) จะมีค่า โวลเตจ เป็น 0 ซึ่งเป็นผลให้ V_{cc} มีขนาดแรงดันเท่ากับ 4.5 V และ $-V_{cc}$ มีขนาดเท่ากับ - 4.5 V

2. ออกแบบวงจรที่รับค่าจากเซ็นเซอร์ ให้ค่าความต้านทานขาเข้า (input impedance) มีค่าสูง เพื่อที่สัญญาณที่เอาท์พุทมีค่าถูกต้อง โดยต่อเข้ากับวงจรขยายแบบไม่กลับ

3. ให้ อินพุท เท่ากับ 0 V เพื่อให้ได้เอาท์พุท มีค่าเท่ากับ 700 mV จึงต่อวงจรรับแรงดันให้ได้ค่าประมาณ 3 โวลต์ แล้วนำไปเข้าวงจรขยายสัญญาณ เพื่อสร้างแรงดันอ้างอิง จากนั้นนำไปเข้าวงจรขยายอีกครั้งหนึ่ง โดยมีความต้านทานแบบปรับค่าได้ เพื่อปรับค่าแรงดันเอาท์พุทให้มีค่าเท่ากับ 7.00 โวลต์ตามที่ต้องการ พิจารณาจากรูป

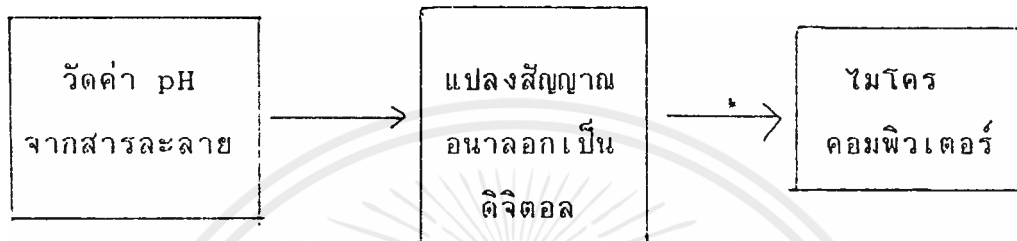
รูปที่ 13 รูปแสดงวงจร pH แอมพลิไฟเออร์

4. ที่ pH 4.00 อิเล็กโตรด จะให้ศักย์มีค่าเท่ากับ +175 mV ฉะนั้นจึงต้องออกแบบให้เอาต์พุต ที่ขา 8 ต้องมีค่า 1.000 mV ในการคำนวณจะไม่พิจารณาส่วนที่ปรับอุณหภูมิ ดังนั้นตัดค่า R 39k และ R vary ที่ใช้ปรับค่า Temp. ทิ้งไปก่อน นำสัญญาณที่ได้จากวงจรขยายในข้อ 2 มารวมกับแรงดันอ้างอิง แล้วนำไปเข้าวงจรขยายเพื่อให้ได้แรงดันเอาต์พุตเท่ากับ 0.400 โวลต์ ตามที่ต้องการ

5. ที่ pH 10.00 อิเล็กโตรด จะให้ศักย์มีค่าเท่ากับ -175 mV ฉะนั้นจึงต้องออกแบบให้เอาต์พุต ที่ขา 8 ต้องมีค่า 1.000 mV ในการคำนวณจะไม่พิจารณาส่วนที่ปรับอุณหภูมิ ดังนั้นตัดค่า R 39k และ R vary ที่ใช้ปรับค่า Temp. ทิ้งไปก่อน นำสัญญาณที่ได้จากวงจรขยายในข้อ 2 มารวมกับแรงดันอ้างอิง แล้วนำไปเข้าวงจรขยายเพื่อให้ได้แรงดันเอาต์พุตเท่ากับ 1.000 โวลต์ ตามที่ต้องการ

การออกแบบส่วนที่ใช้เชื่อมต่อกับไมโครคอมพิวเตอร์

- ส่วนในการรับค่า pH จากเซ็นเซอร์
- ส่วนปรับแต่งสัญญาณ
- ส่วนแปลงสัญญาณ อนุาลอกเป็นดิจิตอล
- ส่วนเชื่อมต่อกับไมโครคอมพิวเตอร์

รูปที่ 14 รูปแสดงขั้นตอนการทำงาน

ภาคปรับแต่งสัญญาณ

เนื่องจากสัญญาณที่จะส่งไปอุปกรณ์แปลงสัญญาณอนุาลอกเป็นดิจิตอล จำเป็นต้องมีการปรับระดับสัญญาณให้เหมาะสมกับอุปกรณ์แปลงสัญญาณอนุาลอกเป็นดิจิตอล ในโครงงานนี้ใช้ไอซี ADC 0804 ซึ่งต้องการสัญญาณเข้า 0 - 5 โวลต์ ฉะนั้นใช้ไอซี741 เพื่อแปลงสัญญาณเป็น 0 - 5 โวลต์

ภาคแปลงสัญญาณจากสัญญาณอนุาลอกเป็นสัญญาณดิจิตอล

ก่อนที่จะมีการประมวลผลสัญญาณที่รับจากการวัดค่า pH ของสารละลาย ด้วยคอมพิวเตอร์ จะต้องมีการแปลงสัญญาณอนุาลอกให้เป็นสัญญาณดิจิตอลเสียก่อน ในโครงงานนี้เลือกใช้ไอซี ADC 0804 ซึ่งเป็น cmos device มีความเร็วและความถูกต้องแม่นยำสูง มีช่วงเวลาการแปลงสัญญาณ (conversion time) $100\mu s$ ทำงานที่ความถี่ 640 kHz

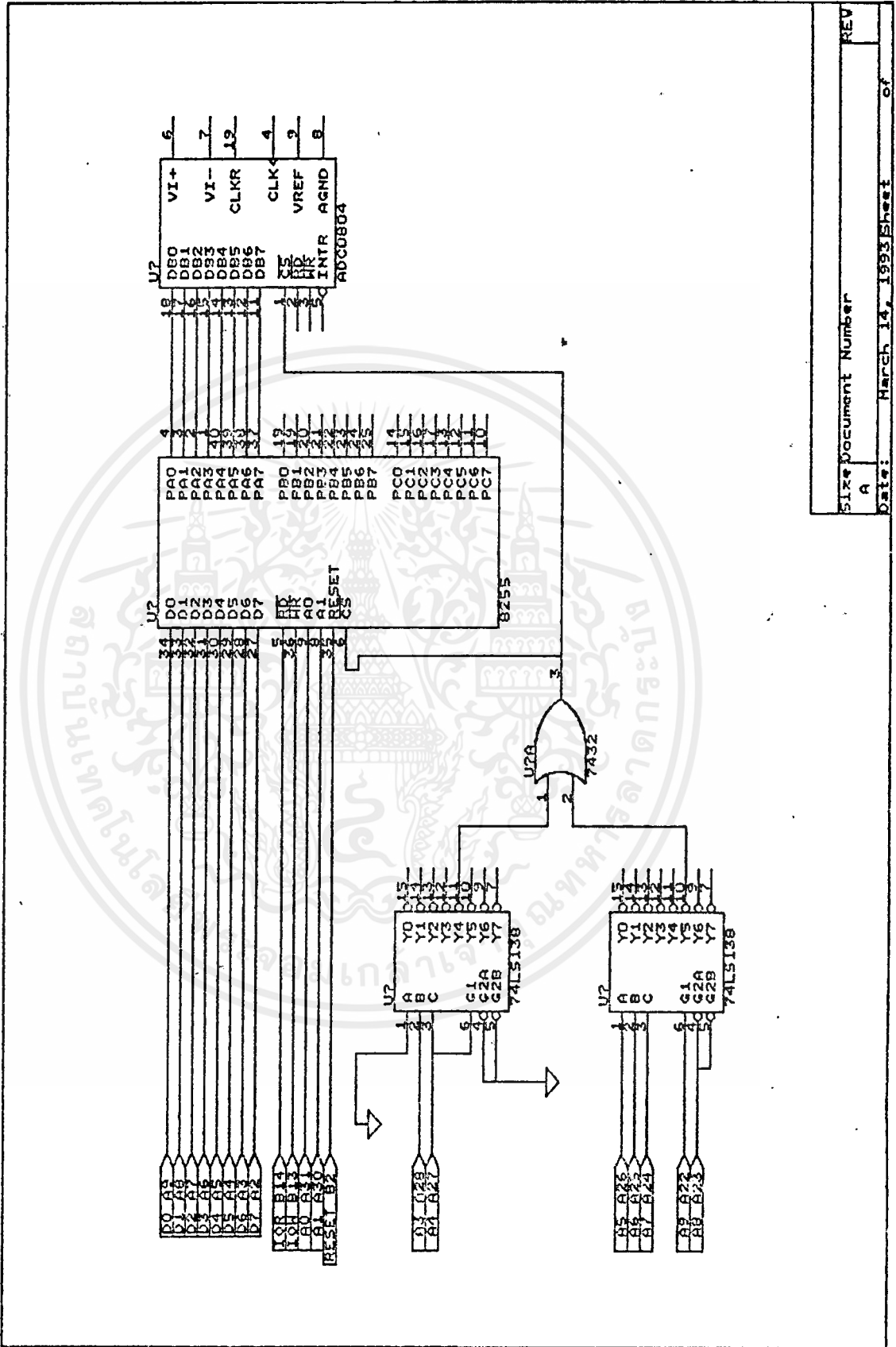
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การถอดรหัสเพื่อสร้างสัญญาณไปเลือกชีพ

ในการถอดรหัสเพื่อสร้างสัญญาณไปเลือกชีพ ต้องออกแบบวงจรถอดรหัส โดยการนำเอาสายสัญญาณ A2-A9 มาทำการถอดรหัส ในโครงงานนี้ใช้การถอดรหัสแบบเปลี่ยนแปลงแอดเดรสไม่ได้ ซึ่งจะต้องใช้แอดเดรสที่ไม่ซ้ำกับแอดเดรสที่มีอยู่แล้ว สัญญาณที่ได้จากวงจรถอดรหัส จะถูกต่อกับขา CS ของ 0804 และ 8255 เพื่อส่งให้ทั้ง 0804 และ 8255 ทำงาน

เชื่อมต่อกับไมโครคอมพิวเตอร์

สัญญาณดิจิทัลที่ได้จากส่วนแปลงสัญญาณแล้ว สัญญาณที่ได้จะถูกส่งไปที่พอร์ต A ของ 8255 ซึ่งจะทำการส่งต่อข้อมูล ไปยังไมโครพิวเตอร์ ซึ่งจะเขียนซอฟต์แวร์สำหรับจัดเก็บข้อมูลลงบนแอดเดรสของซีพียู ของไมโครคอมพิวเตอร์ หรือเก็บข้อมูลลงบนเมนบอร์ด เมื่อได้ข้อมูลที่ต้องการเรียบร้อยแล้ว จะใช้ซอฟต์แวร์ในการดึงข้อมูลจากหน่วยความจำนี้ไปประมวลผล และทำการแสดงผลออกทางจอภาพของคอมพิวเตอร์

Size	Document Number	REV
A		
Date:	March 14, 1993	Sheet of

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้เฉพาะเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 รูปที่ 15 รูปแสดงวงจรในการเชื่อมต่อกับ IBM PC
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อธิบายการออกแบบวงจรบนการ์ดอินเทอร์เฟส

เริ่มต้นด้วยการต่อขา D0-D7, IOR, IOW, RESET, A0-A1 ในสล็อต กับ 8255 เข้าด้วยกัน นำขา A2-A9 ,มาต่อในวงจรถอดรหัสซึ่งใช้ไอซี 138 สองตัว นำเอาท์จากทั้งสองตัวไปเข้า ออร์เกต (OR GATE) จากนั้นนำเอาท์พุทจากออร์เกตซึ่งมีค่าเท่ากับ "0" ไปต่อกับขา CS ของ 0804 และ 8255 เพื่อสั่งให้ไอซีทั้งสองตัวทำงาน

ต่อวงจรแปลงสัญญาณอนาลอกเป็นดิจิตอล โดยใช้ไอซี 0804 ต่อขา D0-D7 เข้ากับขา PA0-PA7 ของ 8255 เนื่องจากใช้พอร์ท A เป็นพอร์ทอินพุท ต่อความต้านทาน 10 k และ ตัวเก็บประจุ 150 pF เพื่อใช้สร้างวงจรถ่ายความถี่ 640 kHz เพื่อใช้ในวงจรต่อไป ต่อขาIN(-) เข้ากับกราวด์ และขาIN(+) เข้ากับสัญญาณเข้า

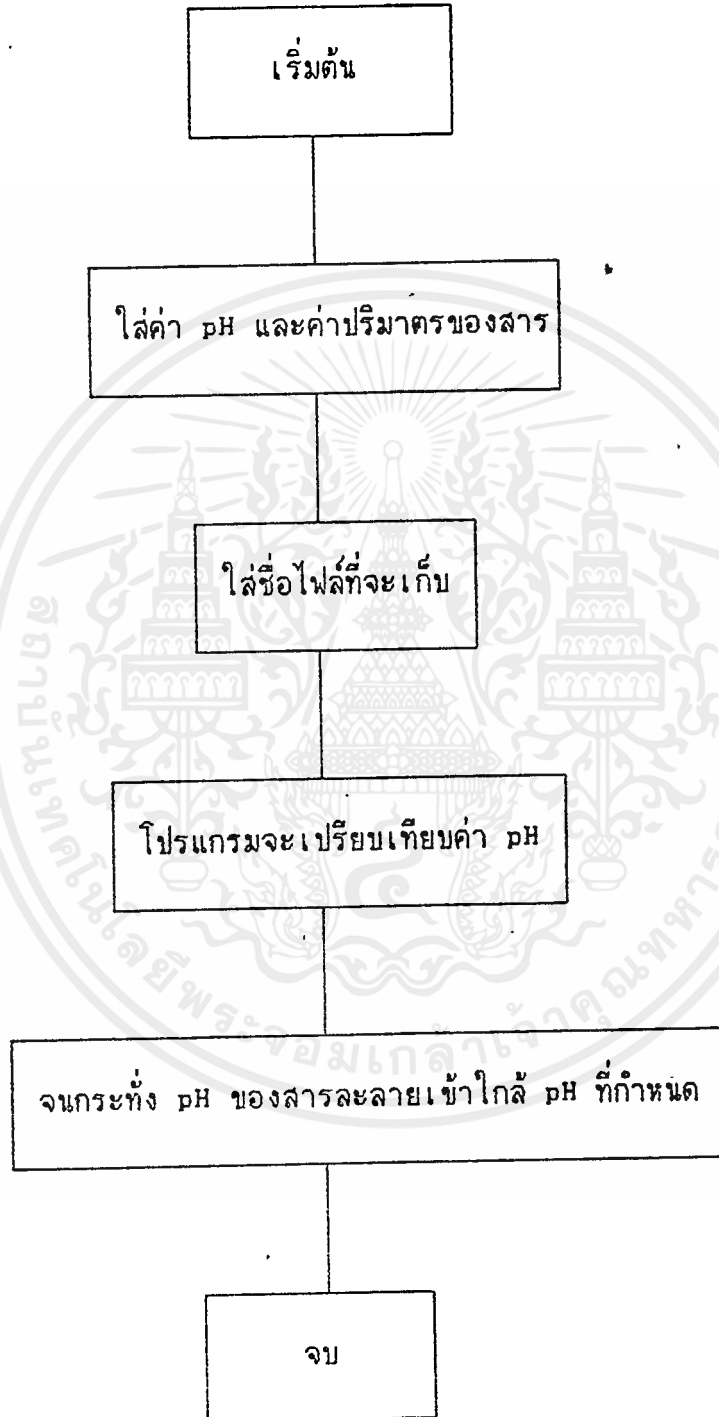
ในส่วนต่อไปจะเป็นการออกแบบโปรแกรมโดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

- 1 ในส่วนของการออกแบบโปรแกรมบันทึกข้อมูล ของค่า pH ต่อ ปริมาตรที่เปลี่ยนแปลงไป มาเก็บไว้ในไฟล์
- 2 ในส่วนของการออกแบบโปรแกรมเพื่ออ่านค่าข้อมูลมาเพื่อวิเคราะห์และนำข้อมูลไปพลอตกราฟ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

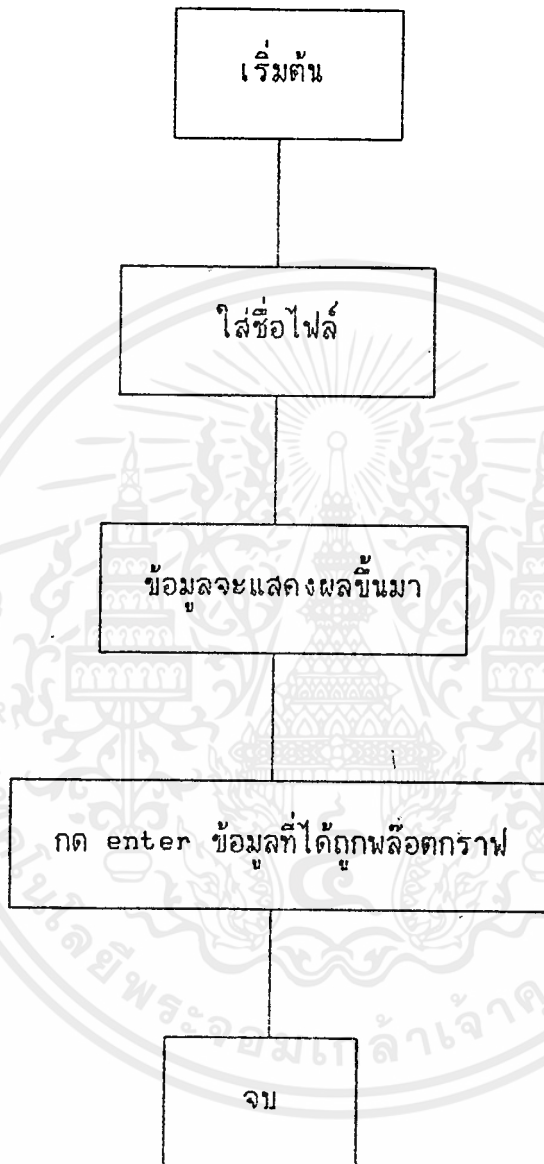
โปรแกรมในส่วนที่ 1 จะมีการทำงานตาม flow chart ต่อไปนี้

รูปที่ 16 แผนผังการใช้โปรแกรมเก็บค่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โปรแกรมในส่วนที่ 2 จะมีการทำงานตาม flow chart ต่อไปนี้

รูปที่ 17 แผนผังการใช้โปรแกรมเขียนกราฟ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```
program one ;
uses crt,graph;
var phcon,refer : real;
    volume,per : integer;
procedure displayframe(numlines,numcols: integer);
var line,topline,col,i,j,k,l : integer;
begin
if numlines >80 then numlines := 80 ;
if numcols >21 then numlines :=21 ;
i := (80-numlines) div 2;
j := (25-numcols) div 2;
k := j+ numcols ;
l := i+numlines;
gotoxy(i,j); writeln(#218);
gotoxy(i,k); write(#192);
gotoxy(l,j); write(#191);
gotoxy(l,k); write(#217);
gotoxy(i +1,j);
for topline :=i to l-2 do
write(' ',#196,' ');
gotoxy(i+1,k);
for line :=i to l-2 do
write(' ',#196,' ');
gotoxy(i,j+1);
for col :=j+2 to k do
begin
writeln( ' ',#179,' ');
gotoxy(i,col);

gotoxy(l,j+1);
for col :=j+2 to k do
begin
writeln( ' ',#179,' ');
gotoxy(l,col);

end;
end;

procedure vit(phcon,refer: real; volume,per : integer);
var grdriver,grmode : integer;
s1,s2,s3,s4 : string ;
begin
grdriver := detect ;
initgraph(grdriver,grmode,' ');
setbkcolor(15);
setfillstyle(1,12);
bar(175,75, 475,110);
moveto(190,90); setcolor(4);
outtext(' pH control = ');
str(phcon:0:2,s1);
outtextxy(300,90,s1);
setfillstyle(1,11);
bar(175,165, 475,200);
moveto(190,180);
```

```
    outtext(' ph refer = ');
    str(refer:0:2,s2);
    outtextxy(300,180,s2);
    setfillstyle(1,10);
    bar(175,255, 475,290);
    moveto(190,270);
    outtext(' volume of solution = ');
    str(volume,s3);
    outtextxy(365,270,s3);
    setfillstyle(1,9);
    bar(175,345, 475,380);
    moveto(190,360);
    outtext(' volume per unit = ');
    str(per,s4);
    outtextxy(340,360,s4);
    delay(650);
    setcolor(12);
    moveto(207,440);
    outtext('press enterkey to begin record pH ');
    readln;
    closegraph
    end;
procedure writefile (phcon : real ; volume,per :integer);
type person = record
    pH : real ;
    volumes : integer;
end;
var fp : file of person ;
    data : person ;
    tranph : real;
    filename : string[12];
    i,j : integer;
begin
    port[$02b3] :=$90;
    writeln('filename to record ?');
    readln(filename);
    writeln('if process to control press enterkey ');
    readln;
    assign(fp,filename) ; rewrite(fp);
    with data do
    begin
        tranph :=port[$02b0];
        i:=14; j := 256;
        ph:= (i* (tranph))/j;
        volumes:=volume;
        delay(100);
        writeln('',volumes:10,'',ph:20:2);
    while ph <=phcon do
    begin
        write(fp,data);
        writeln('if you control again press enterkey');
        readln;

        volumes :=volumes+per;
        port[$02b0] :=0;
        tranph := port[$02b0];
        ph:= (i* (tranph))/j;
        delay(100);
```

```
writeln(' ',volumes:10,' ',ph:20:2);
                                                end
                                                end;
                                                close(fp);
                                                end;
begin {main}
  clrscr;
  displayframe(44,19);
  gotoxy(30,7);
  writeln('enter pH refence');
  gotoxy(30,8);
  write('pH refence = ');
  readln(refer);
  gotoxy(30,10);
  writeln('volume sample');
  gotoxy(30,11);
  write('volume = ');
  readln(volume);
  gotoxy(30,13);
  writeln('volume per unit');
  gotoxy(30,14);
  write('volume per unit = ');
  readln(per);
  gotoxy(30,17);
  writeln('enter pH control');
  gotoxy(30,18);
  write('pH control = ');
  readln(phcon);
  vit(phcon,refer,volume,per);
  writefile(phcon,volume,per);
end.
```

```
program readfile ;
uses crt,graph;
type person = record
    ph : real;
    volume : integer;
end;
var
    grdriver,grmode : integer;
    grph,grvolume, f,g,i,k, x,y,dix,diy : integer;
    s3,s2, st,s1: string; fp : file of person ;
    tranph : array[1..100] of integer;
    tranvo : array[1..100] of integer;
    data : person ;
    a,b,c, count : integer;
    filename : string[12];
begin
    write('filename ? ');
    readln(filename);
    clrscr;
    assign(fp,filename);
    grdriver := detect;
    initgraph(grdriver,grmode,'');
    reset(fp);
    a:=1; b:=1 ;
    f:=20; g:=20;
    reset(fp);
    while not eof(fp) do
        begin
            seek(fp,a);
            read(fp,data);
            str( data.volume,s2);
            str(data.ph:0:2,s3);
            moveto(20,10);
            setcolor(2);
            outtext('pH');
            moveto(65,10);
            outtext('volume');
            setcolor(13);
            outtextxy(f,g,s3);
            outtextxy(f+70,g,s2);
            tranvo[b] := 220+ data.volume;
            tranph[b] := 415 - (round(data.ph*50));
            b:=b+1 ; a:=a+1; g:=g+20;
        end;
        readln;
    begin
        setcolor(14);
        setbkcolor(8);
        line(220,65,220,getmaxy-65);
        line(220,getmaxy-65,620,getmaxy-65);
        begin
            delay(100);
            dix:= 320 ;
            line(dix,415- 8,dix,415+8);
```

```
repeat
  delay(100) ;
  dix:=dix+100;
  line(dix,415-8,dix,415+8);
  until dix=620;
  delay(100);
  dix :=230;
  line (dix,415-3,dix,415+3);
repeat
  delay(20) ;
  dix:=dix+10;
  line(dix,415-3,dix,415+3);
  until dix=620;
end;
begin
  delay(100);
  diy :=415-50 ;
  line(220+8,diy,220-8,diy);
repeat
  delay(100);
  diy :=diy-50;
  line(220+8,diy,220-8,diy);
  until diy =65;
end;
begin
  moveto(180,50);
  outtext('ph');
  moveto(605,455);
  outtext('CM');
  str(3,st);
  outtextxy(622,445,st);
  diy :=65;
  for k:=7 downto 0 do
  begin
    str(k,s1);
    outtextxy(195,diy,s1);
    diy:=diy+50;
  end;
  dix:=305;
  for k:=1 to 4 do
  begin
    i:=k*100;
    str(i,s1);
    outtextxy(dix,428,s1);
    dix :=dix+100;
  end;
end;
end;

setcolor(12);
for c:=1 to a do
begin
  circle(tranvo[c] ,tranph[c],2);
```

```
                                end;  
                                delay(1000);  
                                end;  
                                b:=1;  
                                setcolor(11);  
                                while b< a-1 do  
                                begin  
                                c:= b+1;  
                                line(tranvo[b],tranph[b],tranvo[c],tranph[c]);  
                                delay(300);  
                                c:=c+1; b:=b+1;  
                                end;  
                                readln;  
                                closegraph;  
                                close(fp);  
                                end.
```


บทที่ 4

การทดลองและผลการทดลอง

วิธีเตรียมการทดลอง

- 1 วัดค่า pH เพื่อใช้ในการทดลอง (pH ของสารละลายและ pH ของสารที่ใช้เติม)

การใช้เครื่อง pH มิเตอร์

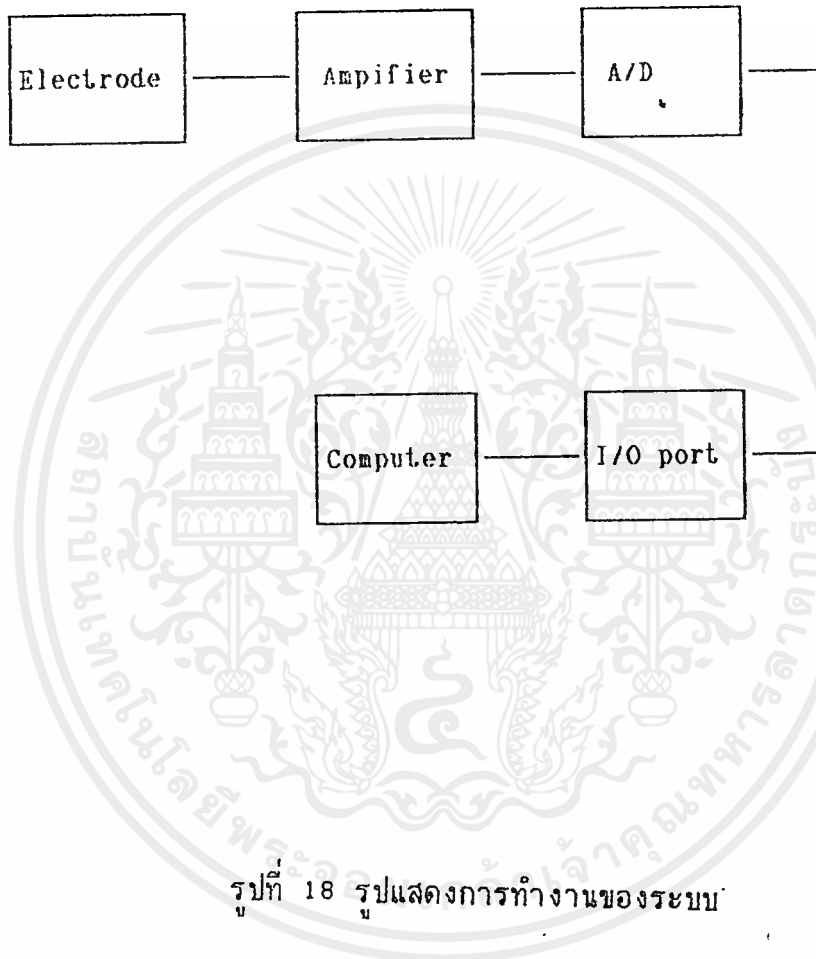
การใช้ pH มิเตอร์ มีลำดับขั้นตอนต่อไปนี้ เมื่อสารที่ต้องการวัดเป็นเบส

1. ปรับ สวิตช์ ไปที่ pH
2. ปรับค่าอุณหภูมิของสารละลายให้เหมาะสมโดยใช้ Temp เป็นตัวปรับ
3. ใส่จุ่ม อิเล็กโทรด ลงในสาร บัฟเฟอร์ pH 7 แล้วทำการปรับ สอบเทียบ ให้มีค่า pH = 7.00 แล้วหลังจากนั้นก็นำ อิเล็กโทรด มาล้างด้วยน้ำกลั่นให้สะอาดแล้วใช้ทิชชูเช็ดที่กระดาษ อีเล็กโทรด
4. จุ่ม อิเล็กโทรด ลงในสาร บัฟเฟอร์ pH 10 แล้วทำการปรับ สโลป ให้มีค่า pH 10.00 แล้วนำ อิเล็กโทรด มาล้างด้วยน้ำกลั่นอีกครั้ง
5. จุ่ม อิเล็กโทรด ลงในสารละลายตัวอย่าง (sample) ที่ต้องการวัดได้เลย
6. ถ้าต้องการวัดสารละลายตัวอย่างอื่น ๆ ที่เป็นกรดอีก สามารถกระทำได้เลย โดยไม่ต้องทำการสอบเทียบ และปรับสโลป ต้องขั้นตอนในข้อ 4 ถึง 7 เพียงแต่ในการวัดแต่ละครั้งต้องล้าง อิเล็กโทรด ให้สะอาด

การใช้ pH มิเตอร์ มีลำดับขั้นตอนต่อไปนี้ เมื่อสารที่ต้องการวัดเป็นกรด

1. ปรับ สวิตช์ ไปที่ pH
2. ปรับค่าอุณหภูมิของสารละลายให้เหมาะสมโดยใช้ Temp เป็นตัวปรับ
3. จุ่ม อิเล็กโทรด ลงในสาร บัฟเฟอร์ pH7 แล้วทำการปรับ สอบเทียบ ให้มีค่า pH 7.00 แล้วหลังจากนั้นก็นำ อิเล็กโทรด มาล้างด้วยน้ำกลั่นให้สะอาดแล้วใช้ทิชชูเช็ดที่กระเปราะ อิเล็กโทรด
4. จุ่ม อิเล็กโทรด ลงในสาร บัฟเฟอร์ pH= 4 แล้วทำการปรับ สโลป ให้มีค่า pH = 4.00 แล้วนำ อิเล็กโทรด มาล้างด้วยน้ำกลั่นอีกครั้ง
5. จุ่ม อิเล็กโทรด ลงในสารละลายตัวอย่าง (sample) ที่ต้องการวัดได้เลย
6. ถ้าต้องการวัดสารละลายตัวอย่างอื่น ๆ ที่เป็นเบสอีก สามารถกระทำได้เลย โดยไม่ต้องทำการสอบเทียบ และปรับ สโลป ต้องขั้นตอนในข้อ 4 ถึง 7 เพียงแต่ในการวัดแต่ละครั้งต้องล้าง อิเล็กโทรด ให้สะอาด

- 2 วัดค่าปริมาตรของสารที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่
 - 2.1 ปริมาตรของสารที่ต้องการควบคุม
 - 2.2 ปริมาตรของสารที่ใช้ที่ผู้ใช้เดิมเพื่อทำให้ค่า pH เปลี่ยนแปลง
- 3 เชื่อมอุปกรณ์ส่วนต่าง ๆ ดังรูปต่อไปนี้

รูปที่ 18 รูปแสดงการทำงานของระบบ

ผลการทดลองครั้งที่ 1

ป้อนค่า pH control	=	5.0
ป้อนค่า pH chemical add	=	3.0
ป้อนค่า Volume of solution	=	10
ป้อนค่า volume per unit	=	20

pH	volume
3.5	10
3.98	30
4.2	50
4.34	70
4.45	90
4.54	110
4.61	130
4.67	150
4.72	170
4.78	190
4.82	210
4.86	230
4.89	250
4.93	270
4.96	290
4.99	310

ผลการทดลองครั้งที่ 2

- -	ป้อนค่า pHcontrol	=	5	- - -
	ป้อนค่า pH chemical add	=	3	
	ป้อนค่า Volume of solution	=	30	
	ป้อนค่า volume per unit	=	20	

pH	volume
5	30
5.22	50
5.36	70
5.47	90

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

สรุป

สรุปผลการทดลอง

เมื่อจุ่มอิเล็กโทรด ในสารละลาย pH มิเตอร์จะวัดค่า pH สารละลาย ค่า pH ของสารละลายในขณะนั้นจะเปลี่ยนแปลงไป เป็นสัญญาณ ค่าสัญญาณที่เข้ามาจะขยายสัญญาณโดยวงจรแอมป์ไฟฟลายเออร์ สัญญาณอะนาลอกที่ได้จะถูกแปลง เป็นสัญญาณดิจิทัล โดยวงจร A/D สัญญาณดิจิทัลที่ได้จะเป็นข้อมูล 8 บิตผ่านเข้าไปที่ คอมพิวเตอร์ เพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

หลังจากที่คอมพิวเตอร์รับข้อมูลเข้ามาแล้ว โปรแกรมที่เขียนไว้จะทำการเปรียบเทียบค่า pH solution กับ pH control ถ้าหากว่าค่า pH solution มีค่าที่แตกต่างจาก pH control มาก ก็ให้หยุดปริมาตรของ pH chemical add แล้วกด enterkey เพื่อให้โปรแกรมทำการเปรียบเทียบ pH solution กับ pH control ต่อไปอีก จนกระทั่งค่า pH solution มีค่าเข้าใกล้ pH control มากที่สุดก่อนที่จะหลุดจากโปรแกรมโดยจะไม่รับค่าที่ pH solution มากกว่า pH control

กิตติกรรมประกาศ

สำหรับวิชาโครงการ 1 และ 2 นี้ต้องขอขอบคุณอาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์วิทยาทิพย์สุวรรณพร และ คุณ สมชัย หัวหน้าแล็บของบริษัท ทรูกล จำกัด ที่ช่วยสาธิตวิธีการใช้ electrode มา ณ ที่นี้ด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หนังสืออ้างอิง

เอกสารอ้างอิงที่เป็นหนังสืออ้างอิงภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

- 1 นกุล กระจาย "เทอร์โบปาสคาล " หน้าที่ 405-450
- 2 ชัชวาล ยนต์หงส์ " แนะนำภาษาเทอร์โบปาสคาลด้วยเทอร์โบปาสคาล " หน้าที่ 141-146
- 3 สุรศักดิ์ สงวนพงษ์ " แอดวานซ์เทอร์โบปาสคาล " หน้าที่ 23-25
- 4 ชานินทร์ ถาวรศาสนวงศ์ และ ทินกร ดูก " การอินเทอร์เฟส IBM PC " หน้าที่ 43-51
- 5 จิตี หนูแก้ว " เทคนิคการเชื่อมต่อ IBM PC " หน้าที่ 53-72
- 6 พรเทพ คุณงาม " การวิเคราะห์เคมี " หน้าที่ 120-148
- 7 " THE pH AND CONDUCTIVITY HANDBOOK " OMEGA COMPANY PP. Z-3 - Z-8
- 8 " INTERSIL HANDBOOK " INTERSIL COMPANY pp.2-88 -2-91
- 9 Jame W.Coffron " Z80 APPLICATIONS " pp.113-122

เอกสารอ้างอิงที่เป็นสารสารภาษาอังกฤษ

- 1 "Ag/AgCl GLASS pH ELECTRODES INSTRUTION MANUAL" ORION pp. 4-8
- 2 " Nation simiconductor corporation ADC0801,ACD0802,ACD 0803, A04CD08,ACD0805 up compabile A/D convertters " pp.3-16-3-20